

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Qvaestio vltima

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

COMMENTARIA
BREVISSIMA IN LIBROS
POSTERIORUM ANALITI-
CORUM ARISTOTELIS.

QVAESTIO ULTIMA
COMPLECTENS SUMMATIM
EA QVAE ARTES TRAC-
TAT IN LIBRIS POSTE-
RIORUM.

Dubium Primum

Utrum

Vtrum Demonstratio recte fuerit ab Aristotele assignata et definita?

Resoluerat Artes in libros pro omni arytam, per
tantum ad partem mentis quam in suas partes partes
fuit in iam parte summatam nota. modo in libris
posteriorum resoluunt et docentur eandem quo ad partes
maiores et primis partibus agit de arytam q. de demon,
strat q. huc e. praecipuum instrumentum ad accedendas
fines, quare in quo aiy spira q. fistula videtur
eul.

Unas a. assignavit Artes defies iam e.

Demonstratio e. syllogismi faciens scire. 2a. i.
Demonstratio e. syllogismi constans ex uenis
primis et immediatis, notioribus, prioribus, et ead
conclusionis. In q. defies locum generis p. ob
hinc syllogismi; Remoti uero arytam. Ceteris partibus
hinc locum dista per quas a syllogismo topicis et fo.
phisticis fuerunt.

Defies Demon.
strat. et christina.
2. Defies demonst.
essentials.

Conclusio Prima

Definitio Demonstratio iam ab Arte assignata
bona e., non tamen essentialis.

Pro iam pars illa defies bona e. q. explicat rei naturam
sua aliq. geny ead, licet extrinsece. Sed hanc
defies e. hinc medi, q. eul bona. ma: patere, ut ex illa
defies hanc data. q. eadum finalem illig. p. n. y.
defies hanc modo. huc e. aut ueritate ad beatitudinem
Ingenationem

ARIA
LIBROS
AVALLI
TOTELIS
VITA
SMA
TRAC
POSTE
mm

fugatorem bene definit hinc saltem ista aliquid generi
 eam extrinsecè finalis scilicet licet tu non optes. ita
 et definit hinc demonstratio per causam finalem, quia
 demonstratio ordinatur ex sua natura ad generandum
 futurum. ergo prædicta definitio sicut bona licet non optes
 quia non datur per distictam optem intrinsecam quia tu non
 ad distictam optem requirit.

Conclusio Secunda.

Definitio demonstratio secundo loco ab arte assignata
 bona est.

Pro Comito. Illa definitio bona est quæ datur per distictam
 optem, sed hæc definitio est huiusmodi. ergo. Nec lingua quæ
 hæc comito optem cum una in minoribus ab arte prædictis
 recipitur magis quæ prædictis infra dicendis. Vbi prædictis
 tunc prædictis tunc examinationibus. solummodo est
 distinctio inter hæc etiam et prædictis quæ hæc etiam
 datur per aliquid intrinsecum nempe per partes prædictas de
 demonstratio. quia non tu datur per aliquid extrinsecum.
 ex quo colligi potest hæc definitio et loco traditum
 esse optem causam deinde demonstratio manifestatur.
 Pro hinc tu intelligis quomodo prædicta quæ et in similibus tractatur
 systema esse quiddam arte factum prædictis quæ prædictis
 materia et ratione utriusque nunc simili, ratione formæ dividitur
 in varias partes et figuras, quia et figura est quædam for-
 ma prædictis, ex parte materia nunc simili in systema de-
 monstratio prædictis et prædictis quæ prædictis videtur ac
 videtur in prædictis quia formæ prædictis systema prædictis
 in materia nunc hæc in prædictis nunc in prædictis et immediatis
 et cetera, prædictis systema demonstratio prædictis in materia
 prædictis prædictis prædictis systema. prædictis nunc in materia
 prædictis, causam systema prædictis prædictis. Demonstratio ergo
 nihil aliud significat, quæ formæ systema prædictis in materia
 nunc

fructum disensu sitam esse in pmissis g'tem in
 ferunt. Alii g'tituntur ratum disensu in pmissis
 de g'te q' illata. Alii vero in iudicio de bonitate il-
 latis unty p'p'is ex alia, nos autem arguend' sumy,
 supponimy h'p'm certu ex p'missis conctem
 sine p'p'iem ex p'p'is et p'missis illata esse de
 g'te s'p'tem, q'a s'p'tem complete et g'ter g'ted
 p'missis in se reatib' g'tem, et p'p'o g'te illata ex
 p'missis, si n' d'icuntur p'missis sine g'te, non
 d'ant (ad arguatu et completa ratio s'p'tem. y p'te
 nam s'p'tem ut ex g'te g'ted, e arguend' q' d'ant
 in qua p' h'udam p'p'is alius n'ro s'p'tem. q'o tam
 p'missis in ferunt g'tem, quam g'te illata p'p'is,
 tal ad ratem completam s'p'tem sine disensu.
 hoc pro sup'posito fit

Conclusio Tertia

Rat' fructus et g'tis disensu g'titit in conctis illata ex
 p'missis;

Sensu conctis e, quid licet ad disensu n'ro pro,
 g'ant p'missis, debet in n'ratem inctur ad in ferunt
 g'tem, disensu in n' fructus g'titit in p'missis, nec
 in iudicio de bonitate illatis, sed in g'te ut illata ex
 p'missis.

Hac conctio p'te in contra illos q' putant disensu fructus
 consistere in p'missis, et de q'o g'te illa putantur,
 disensu fructus esse p'p'it' in iudicio de bonitate
 illatis, q' in d'icuntur nihil ex alia, quam acty q'dam
 acty quo s'p'tem g'tem bene in ferri in actu
 signato. Contra hes q'o et alia p'te conctio q'o.
 Nam ex p'p'o y n'ro iudicio fit ex alio illatum,
 sine q' conctio fit ex p'missis illata, non e q'o nec
 ra mentis q'p'o, q'o est tertia nempe disensu,
 g'p'tem

gregua patet, qd non dat alia opaco nity. qd si non
 te ja nec za, o vit testia. Quod non non sit ja patet,
 qd e non mera obi apphenfo; quod nec sit za
 pbr. qd za opaco mentis praesise si al iudicium pti
 defubiecto, nullam adferens illam, Conito a. illata
 praeter iudicium qus statuit pti qnemire pto et
 sit quod bene sequatur ex alio, sc. ex pmissis,
 qd non e za, sed za mentis opaco. Demide si qite
 ut illata ex pmissis oprel za mentis opaco, nulla da,
 rebus districio inter zam et zam opaco y tu
 nullu pntionem recte sententiam quodet. pto a. sequo
 la. qd nihil aliud e, per y distinguit za opaco n
 za, quom p iudicium illata, pnd q qitem illata
 ex pmissis.

Pbr 20. Conito. Disjunctio auty nity omnibus unu
 eam de alio, ex ni connexio nis extra cum medio
 na pmissis, sed hoc lctu factu n yote illata, et
 non ni pmissis. qd ni qite illata et non ni pmissis,
 qdistet rae frutis disjunctio. nini et qyona patet
 ma: et e certa, qd disjunctio in hoc distu quod a ja
 et za mentis opaco.

Pbr 30. Za mentis opaco ut sic non claudet jam,
 nec ja zam. qd nec za claudet fruttes zam.
 sed praemissa pnt aut fruttes ad zam opaco
 mentis, qd disjunctio y pnt ad zam mentis
 opaco, non claudet opites et fruttes pmi pms qd
 non ni pmissis, sed ni qite illata ex illis qdistet
 rae frutis disjunctio. Pbr qd ille transeuntia,
 his iudicium illati ex alio ad quodentes auty illud
 inferentes et determinantes et frutis et opites distu
 distu

Disjunctio est habitudo. Pro quo disjunctio non est
 habere in indicio de veritate illius. Disjunctio
 factus non est aliam rei per se nota, sed bonitas
 illius quod est in modis effectus, et per se nota et
 evidens, pro tale indicium factus non est disjunctio,
 sed. min. et magna putens. pro. na. in disjunctio
 venimus ex cognosce noti, ad cognosce ignoti,
 pro disjunctio non est rei per se nota et evidens,
 alias non indigere longis disjunctio ad cog.
 noscedas rem natus, uny tu ybram docet
 quotidiana experientia. Deinde hoc ind. cum
 de veritate illius, non est uny ab alio deo uny
 hunc deo debet min. natus et causatis sui. pro
 tale indicium non factus disjunctio, ex hoc colligit,
 et disjunctio mentalis sit actus in ity in effectus
 ipso indicio, et spectat ad eam mentis operam,
 pro disjunctio ex propria natura et etia si ad depen.
 dentiam a uny. no hunc a suo debet min. natus
 et causatis, et ideo disjunctio non est uny
 in deo, pro in illo nulla dat depend. uny
 factus semper magna in voluit in effectum.

Quos res pro quibus se habent omnes ad disjunctio, us
 in gradus uny factus et optem rationem ity ad ha.
 leat se mere extrinsece. R. ex dictis omnes non
 in gradus optem et factus ipse disjunctio, sed
 tunc, hunc aliy extrinsece in ordine ad pro disjunctio
 sunt sua etiam et distinctionem, pro conto illata
 sine ity et tunc factus disjunctio respicit omnes
 in etia ab illis uny et debet min. natus ad inferendam
 actem.

Quos res 20, an disjunctio distinguat realiter et uny,
 habet a uny. R. pro si sermo sit de in ity
 illo

10. Quid dicitur contra haec in p[ro]p[ri]e sine in i[n]v[er]si,
 ut illa p[ro]p[ri]a, e, indicat d[ist]in[ct]io[n]e[m] actu[m] realiter
 ab illo quo apprehendit[ur] s[ub]st[ant]ia et p[ro]p[ri]a. q[uo]d et in q[uo] d[ist]in[ct]io[n]e
 illa p[ro]p[ri]a, q[uo]d, nisi calit et d[ist]in[ct]io[n]e[m] actu[m] a i[n]v[er]sio.

R. contra om[n]es, et d[ist]in[ct]io[n]e[m] q[uo]d p[ro]p[ri]a. in d[ist]in[ct]io[n]e[m] d[ist]in[ct]io[n]e[m],
 t[ame]n actu[m] a i[n]v[er]sio[n]e substituit[ur] p[ro]p[ri]a q[uo]d p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a q[uo]d
 et licet i[n]v[er]sio[n]e realiter et i[n]v[er]sio[n]e d[ist]in[ct]io[n]e[m] q[uo]d
 a t[er]m[in]o et p[ro]p[ri]a, t[ame]n d[ist]in[ct]io[n]e[m] q[uo]d i[n]v[er]sio[n]e hoc non p[ro]p[ri]a.
 et d[ist]in[ct]io[n]e[m] q[uo]d, nec p[ro]p[ri]a, nec p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a q[uo]d i[n]v[er]sio[n]e,
 at vero i[n]v[er]sio[n]e bene p[ro]p[ri]a q[uo]d d[ist]in[ct]io[n]e[m] non p[ro]p[ri]a q[uo]d,
 t[ame]n e i[n]v[er]sio[n]e, sed q[uo]d q[uo]d e i[n]v[er]sio[n]e ex aliis
 causis. causis a i[n]v[er]sio[n]e aliis p[ro]p[ri]a in re p[ro]p[ri]a
 ipsam rem computant, quam respectu q[uo]d
 transcedent aliam ad sua causam, q[uo]d respectu realiter
 a re non d[ist]in[ct]io[n]e[m] sed i[n]v[er]sio[n]e in i[n]v[er]sio[n]e entitate.

20. Dices 20 contra. Sytym[us] t[ame]n ex se adfert q[uo]d p[ro]p[ri]a
 inferre q[uo]d t[ame]n, et non q[uo]d actualiter illam inferat,
 q[uo]d q[uo]d illata non est de q[uo]d et t[ame]n sytym[us], q[uo]d
 certe et ipse t[ame]n i[n]v[er]sio[n]e q[uo]d p[ro]p[ri]a, q[uo]d d[ist]in[ct]io[n]e[m].
 sytym[us] in q[uo]d a p[ro]p[ri]a, et p[ro]p[ri]a in q[uo]d, q[uo]d q[uo]d
 non e de q[uo]d sytym[us], i[n]v[er]sio[n]e t[ame]n q[uo]d t[ame]n supra ob,
 i[n]v[er]sio[n]e.

R. Negat[ur] om[n]es q[uo]d non intelligit[ur] t[ame]n q[uo]d sytym[us]
 complete, q[uo]d ad usq[ue] intelligat[ur] q[uo]d illata ex p[ro]p[ri]a,
 h[ic] neq[ue] t[ame]n h[ic] d[ist]in[ct]io[n]e[m] repraesentat in loco ei[us]
 t[ame]n, q[uo]d sytym[us] non p[ro]p[ri]a in q[uo]d t[ame]n in sui
 parte, q[uo]d q[uo]d t[ame]n, sed t[ame]n in parte ip[s]a
 ultimo et complete q[uo]d t[ame]n. Vol si placet R.
 t[ame]n ibi p[ro]p[ri]a q[uo]d sytym[us] t[ame]n q[uo]d p[ro]p[ri]a q[uo]d ip[s]i
 et aliis autorib[us] famul[us] ad e, ut infra expl[ic]at[ur].

Sicut

Li Primis et
Immediatis.

fit circa factum, hoc ^{circum id} non e ficut enuntians,
2a et 3a parte nempe q demonstrat debet p edere
ex primis et immediatis reipso non distinguntur,
nempe ipso immediata e illa qua non e alia prior,
si qo nulla alia ipsam pcedit, qo ipso immediata e et
prima. Distinguntur tñ fructus, sicut lines fusi: n. p. oc.,
sunt, in qtu n. eadem q ipso comparat ad alias sequen-
tes q ipse, vocat prima, qo in genere demonstrat
oas cetera q illa pband, in qtu vero eadem
q ipso qd dicitur ut caret alia priori q qua p hq,
vocat immediata.

Li Consis con-
clusionis.

Post has duas partes explicat htes ultimam
partem in dte demonstris ppositam, nempe
q demonstrat debet q stare q ipse vel p ipse
q fuit ead qctis, q hinc partit in lictiga n. p. oc.,
p rami fas dupli iter dici ead qctis; nre modo
in spendo; alis in cognoscendo. Cae in cognos-
cendo tñ illa q ab mte affirmant ad cognos-
cendam qctem, sine sint vera ead illi, sine non.
Cae vero in spendo vocant illa q vere obtinent
eam qctis; ut qto demonstramus p ipse enim
de qto d vel ipsam spriam, tunc q n. p. oc. tñ ead
qctis in spendo. certum e qctis q namq; dep-
mentral q n. p. oc. debeant sp. ead in cognos-
cendo qctis; qo mty in ei demonstrare ut p hq,
affirmat illas ad cognoscendam qctem, hunc an-
a q n. p. oc. ff debeant sp. ead qctis in spendo
e dubium. non n. videt hoc nrm, mte in de n.
mer,

Cae in cognos-
cendo q dicit?

Cae in spendo q d?

A. R. H. 13
L. G. 22. B.

quod si eternitas haberet aut posset habere aliquam
 causam, utique haberet immutabilitatem. dicitur et
 causa immutabilis altera immutabilis causa rationis, sed illa
 immutabilis, et causa immutabilis bonitatis est eternitas,
 quod si bonitas haberet aliquam causam, utique expressis
 esset bona substantiam, neque esset vera et
 realis causa bonitatis, cum tunc ratione ratiocinante
 ab illa differret quodammodo, et non realiter ut docent
 metaphisici. Hinc ergo si philosophice supponitur
 P. Thomae cum spe et multo sensu de,
 mensuris quod quod, in quibus minus non et tunc
 vera causa est, tunc adhuc nulla saltem deman,
 proinde quod quod, quod non et per quodammodo
 causam ad minus immutabilem et tunc, et saltem sunt
 illae deman factae in aequo relativo, quod quod
 non fructum, tunc immutabilem hinc causam est,
 ut patet. Et eadem modo in bello quod non
 illud si tunc factis, si quod si tunc rem quod causam
 cognoscere, hinc et, quod causam fructum vel quod immu-
 tabilem. quod tunc multo sensu quod non quod veritas
 causae factae, sed tunc immutabiles, vel quod tunc quod
 res quod non vel quod si tunc et tunc in theatro
 quod et non apertum.

Post hanc partem sic explicata facile patet,
 sit sensus hanc partem. scilicet: notione by, pro,
 nity, si in quibus debent esse causa est in
 pherendo, quod tunc erunt et notione ipsa quod tunc,
 quod causa pro se ipse nota et est, et per causam,
 tunc rationem quod minus erunt et priores quod tunc quod causa
 semper

In Notionibus
 prius quod
 deus deman factis.

semper e pueri sui oia, si hanc prioritatem
debent hinc p nra pnter ita q aucto ante co,
dant qd hinc, qnam ha formalitatem non
explicabat illa pnter pnter, ut ex di chis p,
hinc pt.

Qui vrs jo contra pnter dntem demonstrat
Ets realis non pt pnter ab ente raris, sed sua e aliq
reale, demonstrat vero ens raris. qo demonstrat ^{non} generalit suam
mai: pnter qo cau dntem ope aut mai ens aut faltem
a ralis substantis et pnter omis, sed ens raris e miam.
hinc substantis, qo neg ab illa neg pnter
oia realis. miam et pnter, qo sua e in pnter qna,
litatis qo e aliq reale. Confirmat argum. In
nullo genere cau demonstrat generalit suam. qo so,
fio bona non e. pnter aut ^{no} in genere cau pnter nec
matit, nec oia hinc, qo cum qto demen straba
causaret pnter. qo aut nem.

P. Canto ma: si dntem miam. pnter parte. Semou,
stru e ens raris q formali, qeds miam. q mati
neg miam: si fce et dntem qnes qreque. qo non
pt generare suam pnter pnter, ita ut vere forma
influat in suam sine qntem demonstratam.
qeds. miam pnter neg qreque. d
qa hinc dntem demonstrat pnter suam ope mati
ut dntem e, non e miam q pnter sua pnter qntem
dntem qe causare suam. vel nem pnter ut dntem,
miam generat suam pnter hinc pnter dntem
pnter q pnter e ens raris hinc pnter qntem pnter
pnter non.

Ad confirmatam P. nane nos P. hinc jo suam
habituale

Handwritten notes in the right margin, partially obscured and difficult to read.

habitudinem qd nec affectivae q actus dixerunt q
 in a seculo qd nec illata, ad solut huius factu actualis
 illam factu actualis causat affectivae in demonstrat
 nec factu q in dicitur ipsam qd nec illata, sed tu
 factu qd missas, si ut et dicitur in formula de syllogis,
 q si accipit factu qd missas, comparat affectivae factu,
 qd in illis qd missis fit vel sic dicitur profectus saluus illud
 adfectivae qd nec affertur ad comparanda factu, dicit
 demonstrat factu qd missas accepta generalit affectivae
 factu. Hoc solutio bona e et cas.
 Aliam tu alii assignant nro iudicio non minus
 accommodatam, videtur ad hoc animum demonstrat
 rem facere scire in gre cas fructuosa ut factu sit
 esse fructu demonstrat si ut qd album e esse fructu
 albedinis, et citant qd dicitur q in hoc textu sit
 loq. System scientiarum huius, demonstrat
 dico, factu quem primis eo ipso qd illud habent qd
 verbis dicit, non ostendit nihil nisi care factu
 esse factu demonstrat, nam si ut dicitur
 albedinis q habent albedinis, ita dicitur scire.
 Sed, eo ipso q habent demonstrat, qd demonstrat
 sumpta factu cas partes, nec tu factu qd missas
 e fructu proprium scienti; itaq; factu hanc solutem
 demonstrat non facit nec scire generando aliam
 factu a se dicitur itaq; sed se ipso informando
 dicitur scire, nec facit nos scire, ita ut scire
 nihil sit aliud, qua huius dicitur scire et in
 formari demonstrat. et sermo e de factu actuali,
 si certu e n. q. habitus factu affectivae qd nec al af,
 scire qd nec, ad quem affertur qd missas concurs,
 nec modo infra explicando.

Obicies

in quo nullis pariter apparet qd sit loco generis
 posita. Confirmat autem. Bona depre multa veru
 lum. Est tunc sup flum, sed in hac depre sunt
 multa verba sup flum ut patet, nam prima et
 priora idem sunt, qd dicit demonstratum de,
 hoc pedere ex casu qd ex ipso et dicit debere
 quidem ex priority. Item prima et medietate
 propria idem deo sunt. qd multa verba sup
 flum sunt posita in hac depre.

¶. Nihil min. rari n. dictu a supra stygm
 spe poptu loco qd in, in depre na constans.
 quia si forte in ipso locu dicit non reperit
 debet tu subin telligi ut ex aliis locis dicit ap,
 te colligitur. Et confirmatum dicit falsa
 min. licet n. multa pariter eandem rem figent
 singula tu dicitur fieri rariu expi eandem ut rari
 supra dicitu a de primis et medietate, et idem
 asperit de aliis pariter. tunc n. proa n. pro
 pnce pp signu abem qd abis qd adunt, tunc pnc
 res pp comparat abem, et eandem ad eandem tunc et
 notiores, et licet cum sequuntur ex alio hanc tu dicitur
 se fructu et rari dicitur gunt.

Dubium

et talis pprio e ista, dicens e; in qua p[ro]p[ri]e de intrin[isica]
 feca r[ati]o p[ro]p[ri]e et im[me]diat[um] cum ipso connexu, et
 idcirco a se nota p[ro]p[ri]e se, q[uia] n[on] nos n[on] cognoscit
 cum homo im[me]diat[um] connexi esse n[on] e[st] nota
 quo ad nos, nam quom[od]o in hoc statu talis
 personam n[on] p[ro]p[ri]e s[ed] con[tra] factis cog
 noscere sed h[ab]et a p[ro]p[ri]e n[on] e[st] nota n[on] p[ro]p[ri]e
 f[ac]t[um] s[ed] h[ab]et a p[ro]p[ri]e n[on] e[st] nota n[on] p[ro]p[ri]e
 se quom[od]o. H[ab]et ista pprio quas de seo forma
 my fuit per se nota p[ro]p[ri]e se, et ex n[on] sua, q[uia]
 p[ro]p[ri]e se n[on] indigent alia pprio p[ro]p[ri]e quam manife
 sta q[uia] cognito p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e se, statim apparet p[ro]p[ri]e
 ei q[uia] n[on] e[st] nota, sicut lux se invisibilis p[ro]p[ri]e se et se,
 q[uia] n[on] indiget alia luce ut visibilis. Item p[ro]p[ri]e
 ab ip[s]o de alijs p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e n[on] e[st] nota igno[r]antib[us] e[st] de n[on] e[st]
 intrin[isica] p[ro]p[ri]e, et im[me]diat[um] cum ipso connexu,
 tunc talis pprio est per se nota p[ro]p[ri]e se t[ame]n
 et n[on] quo ad nos, et huiusmodi pprio fuit illa
 in qua p[ro]p[ri]e alijs n[on] e[st] nota n[on] e[st] nota p[ro]p[ri]e
 de seo designato.

Illa a pprio est per se nota p[ro]p[ri]e se et quo ad nos,
 q[uia] p[ro]p[ri]e de intrin[isica] r[ati]o p[ro]p[ri]e, vel im[me]diat[um]
 cum ipso connexu et h[ab]et connexio a nobis cog
 noscit, talis pprio e[st] ista, h[ab]et aut[em] r[ati]o, q[uia] p[ro]p[ri]e
 e[st] de intrin[isica] r[ati]o p[ro]p[ri]e, et im[me]diat[um] cum ipso con
 nexu, et h[ab]et connexio a nobis cognoscit, q[uia] p[ro]p[ri]e
 h[ab]et n[on] e[st] nota p[ro]p[ri]e, et q[uia] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e cognoscere
 p[ro]p[ri]e aig intrin[isica] et im[me]diat[um]. Proprio p[ro]p[ri]e se
 nota p[ro]p[ri]e se et quo ad nos, item e[st] duplex, si n[on]
 p[ro]p[ri]e h[ab]et talem connexio enim cum p[ro]p[ri]e, ut p[ro]p[ri]e
 h[ab]et nota, vocat per se nota p[ro]p[ri]e se, quo ad nos,
 nos; et talis pprio fuit illa p[ro]p[ri]e universalissima;
 n. g.

pprio p[ro]p[ri]e se nota
 p[ro]p[ri]e se et quo
 ad nos. q?

Proprio p[ro]p[ri]e se nota
 item h[ab]et h[ab]et.
 quo ad nos des.

utro in pntu singulari. u.g. petry e visibile. q sunt de
et postori orificio, q in illis pntu affirmat decto qd em
singulari, tu pntu ita e comparatu, ut si pntu haberet
alura sub se pntu et affirmaret de illis, et sic e de
a pntu orificio negative. Et eandem ob causam
pntu hoc ipm declaravit q negatur ut ex verbis sig
lynet.

Pro nitetia ex partib. se. pntu per se sciendum
ex pte q. a se mudos di. dicit per se. pnt e pntu
pntu de qnta pntu vel pntu pntu illig, ut qntu pntu
pntu de definitu, vel pntu de pntu fine metaphisica
pntu pntu. u.g. hoc e aut rate, hoc e comparatu
mala et forma. qnt mudos e qntu pntu e pntu
pntu pntu, vel ut aut pntu qntu pntu de qnta pntu
pntu in aliguo, ut visibile resp. hanc tu per se de
hanc, et mudos; qnt e pntu pntu hanc, et sic de
qnta illig, ut pntu ex sig. de pntu. qnt visibile e hanc
ad videndu. qnt mudos e pntu mudos pntu qnta
deveni per se. qnt e alie in qntu de pntu qnt e
et non in alie. pnt e, qnt pntu qnt e caa pntu ut
ann. de mudos mudos, adificator aut pntu. hanc
pntu pntu pntu. Dementa illi pntu
et venis, qnt e pntu nera e in aliguo modo di,
venis qnt, qnt qnt pntu demonstret de pntu pntu
de per se pntu ultra, qnt e pntu de per se, et
de qnt, qnt qnt pntu demonstret de pntu de qnt,
ma: et mnt. pntu pntu pntu hanc e pntu pntu.
pntu nera altera pntu pntu pntu: qnt in dntu alie
pntu pntu qnt e pntu vel de de qnta pntu, et vel
pntu pntu conuentionem per ann. qnt pntu pntu.
qnt pntu de per se aut et de qnt. qnt.

Concto Ca.

7. Modi veniti
per se.
pntu

2us.

3us.

4us.

Pro Conclusio.

In adaequata queribilibus q. ut patet, quod alius
 alii si sunt veris; potest univo ope illud, cum qui
 sunt huius naturae connexionem, et e. ybra potest
 cum qto, q. nititur a aliud quā queribilibus potestari.
 Est go potest univo rate no. g. vel visibile regis. huius
 q. quoniam est oes q. enumerata, huius suppositis
 qto pa. pars q. et intelligitur de demoustrat
 p. huius prima. huius demoustrat p. huius p. huius
 q. de p. huius et adaequato qto ostendit q. huius q. huius
 huius, sed q. huius p. huius queribilibus univo q. huius et adae,
 quate qto, et q. huius caa huius queribilibus et cum illa,
 p. in demoustrat p. huius prima q. huius a. debent esse
 de p. huius univo, ut e. videre in huius demoustrat,
 et admirativum e. visibile, ut huius admirativum
 go. ad huius visibile. in qua oes tres q. sunt de p. huius
 univo ut patet. et dicitur a. in demoustrat p. huius
 prima, illa q. huius q. huius p. huius de q. huius huius de
 q. huius q. queribilibus cum illa, huius n. anula q. huius p.
 Volent esse de p. huius univo, huius queribilibus. non a.
 qto eadem p. huius p. huius de q. huius p. huius culantur huius
 qto, q. huius in adaequata et latius patens, huius
 n. una huius p. huius p. huius dicit esse de p. huius univo ut patet
 in huius q. huius. oes triangulus huius tres angulos
 angulos duobus veris, sed oes triangulus e. figura
 go. aliqua figura huius tres angulos, in qua q. huius
 q. huius una huius q. huius p. huius e. de p. huius univo, altera vero
 non, q. huius huius tres angulos non e. veris univo
 figura, huius n. latius patet huius q. huius aliq.;
 q. vero demoustrat n. q. huius q. huius p. huius non de
 q. huius

pprio et ad aquato pto sed de alijs eij inferiori
 nel et qre supiori partu culuter sumpto sit nq,
 factis demonstrat illa, qua pto ppsie de pprie
 et ad aquato pto, pto ex, hae rae Arte: ppria pto
 sio pto et p se qnemil à pto pprie et ad aquato,
 et rae illis qnemil inferi oris illis et et generi
 supiori partu sumpto, ideo n. pto a rae illis
 qo ho e qstibus, et ideo et aliq aut e rae illis qo
 hae rae illis, qo demonstrat in qua qstibus pto,
 sio de pprie et ad aquato pto longe pto or e als
 tera et hoc non h.

Ea pars qto entyua pto, utem e pprie
 ut ad pto sumptat, pto dupliciter sumi. pto
 ut distinguit pto aliena sine extraneu. pto
 ut distinguit pto eae. Et pto diamg unu hte
 demonstratim debere pcedere ex pprie, summy
 pprie utroy, modo, et idem e de se dicere my,
 demonstratim pprie non debere pcedere ex co,
 munitu et alienis sine extraneis. Et pto qto que
 ad utrumq summy. Nam demonstratim qto
 ex pprie pto p rae sumptat pto, sed pprie
 pto et mutuo non sunt eadem, qo pto non
 sunt eadem. qo demonstratim pto pcedere ex p
 pprie pprie; et qto hae iam pto et expt.
 ego demonstratim de hae qto nolitim p eij rae
 sumptat. qo hae iam non pto demonstratim
 de hae qto rae et pto sumptat, qo rae
 sumptat hae et hae sumptat dicitur, nec uno pto
 alia pto ego demonstratim pto pcedere ex pprie

et non alienis. Quo ad alterum scilicet et pro isto. Quia ista propter ex cartis tunc nulla q. misram e de isto remitti, sed in demonstratione est quid ad mixtum una pmissam dicit esse de isto remitti, se ad quod ex oppositis et non ex cartis. mai: postea. Ita per li. cetera intelligimus istud q. non queritur, sed istud q. non queritur non potest esse per hoc remitti. Ita mai: vera. Intelligimus q. non alieni alij mediu, q. e. vero alienum a isto, ita unum ille multu vero habeat connexi esse, sed tunc y. trigentem. quales demum stratis solent fieri in logica utra, te, q. ista q. mediu. Le mundam indubitam de se remittit ad entia realia, q. by ista sunt vero ex bonea. Nunc et coris intelligimus eadem reme, tam q. multa hnt unum isto querentiam, si vero mediu potest esse remota queritiles unum isto tu, bene potest fieri demonstrare, si et non sit licentia agere q. facta ac ista q. fit q. eadem immediatam et p. eadem.

li. Alienum.

li. Coris.

Curia pmissas et assignate Subin, an illa ff. sint in Veniores getie. Et ex dictis cum Arte; propria demons tratis sine q. misras esse semper veniores getie. pro hoc rae. propria demonstratis sunt q. se certa, q. se e. mix dentia, q. se nera, hoc est, sine nullo medio illis af, sentia mix, q. se vera non e. certa, nec evidens aut nera q. se, sed q. aliud. q. q. misras sunt magis certa magis evidentes, et magis nera, q. mix. Sine ultra, sed ista e. magis certa, magis nera, magis evidens e. et magis nera, q. q. misras q. sunt veniores getie; et mix non sit mix et certis adhaeret

proprio

propriis sine quibus demonstratis quia quod
 quod pro et pro. Invenitur quoniam illa sunt quae
 sunt univocum extremitati cum medio, quae
 a. quod univocum extremitati inter se
 se mediantem univocum eorum cum medio huius
 ratione formalis et totalis, quod quam inter se univocum
 quod pro et univocum a qua totaliter dependet facta
 fortiter 20, cum sit intermediaria, sed univocum extra
 cum medio esse fortiter nihil et strictum quod quod
 facta esse certius. quod maior et certius huius et in quod
 sed quoniam in quod. Pro 20 idem quod axioma
 huius quod pro. quod quod univocum facta et illud
 magis tale, sed quod est certius quod pro, quod pro
 facta eorum magis certius. in: cum quod pro
 ma: huius huius. quod sunt multa in huius quod pro
 illud huius huius non esse univocum, verum.
 et in huius huius huius modo. Hoc quod nihil va,
 ut terra et calidum quod huius. quod facta est magis calidum,
 19, quod facta non est calidum ut huius et univocum. quod dictum
 hoc non huius univocum. 20. in huius huius. Hoc quod
 et nulla, huius ob huius quod univocum, quod univocum et magis
 ob huius. 20. Nihil valet hoc arguere hoc nihil quod
 ob huius. quod ob huius magis valet; quod hoc axioma non
 valet; et quod huius huius non eorum quod certius
 quod, sed huius huius, quod huius eorum certius
 huius eorum huius huius.

R. Varias ab auctoritate huius axiomatici auctori
 sententias. Imprimis, explicitum in D. Thoma: 10. p. 1. q. 87.
 a. 2. ad 3um. Vbi sic legitur. Ad

Ad hoc si dicatur qd cum sit p q unum qd tale
 ut illud magis habet, tunc veritatem si intelligat
 in his q sunt unum ordinis, puta q sunt in uno
 qd ead, ut si dicat sanitas e desirabilis p
 vita. qd vita e magis desiderabilis, bene scilicet
 qd utrumq; desiderat in qd ead finalis, si
 vero accipiamus ea q sunt inversum ordinem,
 illa magis non habet veritatem, ut si dicat q sit
 sanitas desiderabilis q medicina, non scilicet
 q medicina sit magis desiderabilis quam
 sanitas, qd sanitas e in qd ead finalis medi-
 cina a. in genere ead efficientis.

Alii autem aliter explicant predicta axioma,
 dicentes ad veritatem illius requiri q. gradus.
 1a. e. qd ad hoc dicitur sine p qd sit ead et est
 vel ut alii dicunt, fuerit in veritate in utroq;
 et non in utroq; vel eminenter. 2a. gradus e.
 ut p qd illud recipiat magis et minus. 3a. gradus e.
 qd sit p qd perfectum, qd e. ut sit p qd numero
 mixtum in utroq;, hoc e. in ead et est unde haec
 qd e legitima. aqua e calida p ignem, qd
 ignis e magis calidus, qd in hoc est in mendunt
 qd dies enumerata. In primis p qd e ead utriq;
 et in utroq; fuerit in veritate. 2o recipit magis
 et minus. 3o e ad hoc dicitur et perfectum. 4o tandem
 alij calor numero e in igne, et alij in aqua.
 Et ex his q. gradibus unum dicitur p qd istis axi-
 omae haec axioma non est verum, unde defectu
 1a qd is nulla e ista qd ead, hoc e obij qd minus
 qd minus e magis obij. Item per ista qd e calidus
 p qd ead, qd sit e magis calidus qd p qd ead

sc:

in quo seum videri stetit nullas praecepta calumnias.
 Et ex his patet ad ea quae in gravibus supra adduximus.

Dubium Tertium

Quot et quid sint Praecognita, et quot Praecognitiones necessario requisitae sint ad efformandam Demonstrationem?

Primum quod principali quod sita respiciendum est,
 explicanda est illa quae dicitur quum hinc in initio
 proponit et dicitur. Quis doctrina est quae si disciplina
 et existente sit cognita, quae quae non videtur unde,
 quum vera, et ex illa non sicut quae in initio
 in certis, sed talis quae non est ad initium
 g.

go nec istis pprio ad mitti debet. nisi: Aytiqua
 quidit. pto sequela mai: nam si eis doctrina
 sit ex pexistente cognoe, go illa p existens cognoe,
 unum sit et doctrina, ex alia fuit cognoe. et hanc
 rursus ex alia, et sic infinita. go.

2o Sicut Angelum et vera doctrina, et tu non sit ex pex,
 istante cognoe, q non emittit vera pprio istis. ma e cer,
 ta, q Angelus p existens cognoscit pmetates un
 y suas caas. go et vera doctrina. pto om: Angeli
 unico intuitu simpliciter cognoscunt species et paciones
 eam. go sicut Angelum non sit ex cognoe aliqua
 p existente. His tu non obstantibus apertim p
 om istis spe vera. si tu certe explicet et intelligat
 quam illum explicat sub large extendendo
 eam tam ad simplicem quam composita, si: in
 cubina, et diversis in istis pncipis, sicut in
 diversis onas ex pcedenti materia, et indicat ex
 appie extem, appiem vero ex cognoe simplicem
 q om vera pprio istis om cognoem fieri ex alia
 p existente. et hec modo pto istos autores intelli,
 gunt a q dicta pprio istis. Cetero tu interpretu
 sensu, q se: hinc nota doctrina intellexit cognoem
 simplicem, tam demonstrativa quam ptabilitate
 aut sophisticam, licet et pnt explicari de or cognoe
 intellectiva tam simpliciter quam composita, q
 notum q eadem cognoe in qtu re boeente aut
 ab illo q dicit, et doctrina, in qtu veritate in
 sente, aut ab illo recipit, vocat disciplina, q non
 hanc sit mens istis pto. q q hinc nota existens
 cognoe intellexit cognoem intellectiva, non simplicem
 rem sed composita, hec q in cubina. go nec nota
 doctrina

800.
go debent et cognosci propria et sic habemus tria q,
cognita. Et q non sint plura patet, q non dant
plura in demonstrat. nam licet lex qto hoc
in non e cognoscenda sed tu eis regno intendit
q demonstrat, hoc a singula cognita qto
debet et cognosci sequentes declarata sunt qtes.

Conclusio Secunda.

De propriis demonstratis non debet cognosci
q sunt, sed an sint vera.

Pro tanto quo ad partem, cognoscere qd sit,
aliquid cognoscere eis defectum qd rei, sed proprium
nihil in aliter sumptum qd ut hic loquimur, non habet
defectum qd rei, qd de illi non pot cognosci qd sit.
ma: patet, qd tu q defectus cognoscimus rem qd dicitur.
pro min: proprium qd completum, sed completum non pot
describi ut ex sumptis patet. go.

2a pars pta. Propria demonstratis generat ante
aspectu qtes. go qd supponunt ut vera, pta qd qna,
q nisi cognoscatur propria esse vera, ex qly in
fero aspectu qtes non p qm postea vero cognos
cere ipsam qtionem aut ipsi hunc vera aspectu;
go qm ha sine proprio debent cognosci an sint
vera. Et intelligit, tanto de qto propriis, tam
extrinsecis qd dignitatibus appellandis, qua intrinsecis
eis q notant propria esse. Pta idem 2o. Veritas
qmissam sine proprio non qd dicit q demonstrat
go veritas qd supponet;

Conclusio tertia

De

reale, exacta aut reates, so rati exacta hinc erit per in,
libertum, quod hinc propter demonstrat quod futurum in
logica in quibus debet praecognosci existentia prof,
falsis futuris entis modo de quo demonstrantur prof,
fiones, et hanc exacta est tantum per intellectus,
suum ut patet. /.

Pro modo contra. Inprimis q. debeat praecognosci exacta
possibilis pro. q. res impossibile, ut talis non habet pro
nec quas nunc de illa demonstrat q. futurum est hinc
saltem existens potest, et hanc est praecognosci. Venit
ad idem q. q. res accipimus fieri a sensibilibus aliquid
modo sit praecognoscere futurum actu existens, praesertim
si fuerit propria in mente accipiant, hoc tamen non sit
sed q. acci deus petit ad demonstrandum.

Pro contra quo ad rati partem. si q. debeat praecog
noscere q. d. sine opus est. opus est enim ut de,
demonstrari a priori, sed ex ipsa petit ad demon
strandum a posteriori, q. ipsa opus sine q. sit est,
debet praecognosci de illo. denique dicitur q. d. rei plerumq.
e. modum in demonstrare q. d. est q. d. rei plerumq.,
illa non potest aut quibus ad demonstrandum, quibus
sit hinc q. d. de demonstrare a priori vel q. d.
non a. de demonstrare a posteriori vel q. d. q.
hanc supra demonstrat opus, ut dicitur q. d. rei plerumq.
in praesentem, ut patet in hanc demonstrare, et visibile
e. aut rate, sed hanc e. visibile, q. d. aut rate. id. q. d. de
manifestat non est praecognosci ut patet, q. d. q. d. d. d.
strae q. d. hanc praecognosci de isto locum non habet.

Sed

seriam ptineat tota demonstratio, in non fuisse q
 istas p[ro]p[ri]etates n[on] debent h[ab]ere ante totam d[em]o[n]strat[i]o[n]em,
 manifestum, ut q[ui] se aliam e.

Obiicit 10 contra dicta sup[er]ius. Quatuor
 sunt p[ro]p[ri]etates, q[ui]e doctrina totis n[ost]ra p[ro]p[ri]et
 aut falsa. q[ui]a patet, p[ro]p[ri]et[er] aut. nam alia e cog
 nitio sp[irit]us, alia existentia. Item alia e cog[n]itio
 veritatis, alia n[ost]ra; sed istae q[ui] cog[n]itioes sunt
 p[ro]p[ri]etates ad demonstrat[i]o[n]em, q[ui]e aut n[on] sunt.

R[es]p[on]d[et]. Has o[mn]es p[ro]p[ri]etates sub duabus t[er]m[in]is comprehendit
 nam cog[n]itio sp[irit]us, et cog[n]itio n[ost]ra p[ro]p[ri]etates in se
 lam q[ui] vocat p[ro]p[ri]etates, q[ui]e e; cog[n]itio n[ost]ra veritas,
 h[ab]et et existentia p[ro]p[ri]etates ad q[ui]s[ti]o[n]em vel cog[n]itio[n]em
 aut e, et si patet duas t[er]m[in]as sp[irit]us cog[n]itioes, q[ui]e p[ro]p[ri]et
 tionem q[ui]a h[ab]et inter o[mn]ia ista veritates cog[n]itioes
 in q[ui]s[ti]o[n]e adhibet.

Obiicit 20. Ante demonstrat[i]o[n]em d[em]o[n]strat[i]o[n]is
 nosse bonitas illas sine q[ui]s[ti]o[n]e. si n[on] enim cog[n]itio
 est bonitas illas, non potuit inferri q[ui]s[ti]o[n]e q[ui]e
 sunt plura p[ro]p[ri]etates, et q[ui]e om[n]es q[ui]e p[ro]p[ri]et
 nita.

R[es]p[on]d[et]. Non op[er]e q[ui] ante demonstrat[i]o[n]em d[em]o[n]strat[i]o[n]is
 cog[n]itio bonitas illas, n[on] h[ab]et cog[n]itio p[ro]p[ri]etates
 ad libros p[ri]m[os], unde p[ro]p[ri]etates in se leguntur
 t[er]m[in]as sunt t[er]m[in]as p[ro]p[ri]etates, plura a. si p[ro]p[ri]etates co
 ad de n[ost]ra n[ost]ra. H[ab]et a. t[er]m[in]as h[ab]et leg[is] de q[ui]e cog[n]itio
 h[ab]et p[ro]p[ri]etates in se.

Obiicit

Obiiciet 30. Ante demonstratam esse et gito q,
 cognoscit, qd sunt plura q cognita qm tria,
 q supra patet, pto aut. si n. non cognoscatur gito
 scilicet q voluntas non pot monere iustum ad iustitiam,
 remanet gitiem. qd nihil volitum, q non p cognitu
 qd ut voluntas moveat iustum ad inferenda gitiem,
 iam est gito spe cognita. qd aut nem.

Confirmat argtu. ante demonstratam esse et me,
 dicit p cognoscit, qd sunt plura q cognita.

R. argto, hic tunc numerari ea q cognita qd sunt
 pliciter et pto se sunt p cognoscit, qd sunt
 aequalia. Contra a. non e simpliciter q cognoscit
 tunc, qd tunc virtualiter in suis propriis. neq
 ut pte aliud q cognitu, qd cognis virtualis
 gitis, non e si in eta a generatione cognis, a hanc
 virtualis cognis sufficit ut voluntas moveat
 pte iustum ad inferenda gitiem. Ad confirmat
 dicit. q cognoscit meum rednei ad q cognoscit
 proprium, ut patet in exercitiis demonstratis,
 qua dem constat hanc spe volitum, qd e in celo
 lectum.

Obiiciet ultimo supra demonstrat qd pto an
 e, qd non solum erunt duo q cognis, sed una tunc,
 q supra patet, pto aut, in theologia demonstrat de,
 um spe, et idem fit in aliis suis, ut in physica
 demonstrat meam prima spe. qd aut nem.

R. Jocas abynna posse bene demonstrare qd pto an
 an e, de pto, pte ali et in arguente, non tunc id pt de pto
 ad arguente, et si hoc ptingat q non sua demonstrat

existam

omittitur sui sibi ad arguendi, hoc erit qd veri solum
 et non p se, ut fit in thelogia qd demonstrat
 dnm ope, nem hu ytingit ad nobilitate
 un omity qd non pt p fater cognoscere dnm qd
 hoc statim, et idco qd dnm ope a posteriori erit qd
 qd offy. Et hoc regula qd casta sibi non debeat
 demonstrari intelligit de illis sicut qd p factu
 notitiam pnt tradere sui sibi, hoc nem nra
 thelogia non pt p fater, qd hinc a qd demonstrat
 dnm ope. Aliis obiectis in demit in mapis.

Dubium Quartum.

Quomodo Præmissæ con-
 currant ad producendum
 assensum cōctis; et an præ-
 missæ semp debeant existe-
 re quando pducitur cōcto?

Quæ pntur in hoc Dubio et pntur pmi nra
 quoduplices sūt qd missæ. Aliis sicut. Aliis obiectis.
 Præmissæ obiectivæ sūt ita assensum vel cognoscere
 eam qd habent in qm sicut. n. g. in hoc syllogismo.
 est hoc a aut, pntur et hoc qd a aut. qd missæ obiectivæ
 sūt illa ita, vel pntur illa dnm veritates qd

Præmissæ Obiectivæ
 sūt quæ?

conuenit cogni
 mte sicut ipi a
 qd sibi obiectis.
 Aliis sicut
 qd veritas sicut
 mte non qd
 tale ita, vel tale
 Conclusio
 Præmissæ obiectivæ n
 dnm obiectivæ,
 qd sicut eam
 qd
 qd non qd. Præ
 qd et qd obiectiv
 qd sicut, non pt
 qd pntur obiect
 qd obiectivæ. n
 qd sicut dem
 obiectivæ qd ni
 qd sicut qd ra
 qd sicut, in qd qd
 qd pntur obiectiv
 qd sicut qd a
 qd sicut sicut
 qd, tale qd qd ni
 qd sicut, qd negre
 qd sicut qd qd
 qd sicut qd qd
 qd sicut qd qd

distinctas non causant effectus quidem fructum
 Sed quod excentu de promissis distinctis juritralibus?
 Quod idem, scilicet: quod non ponantur quidem fructum sine
 apertis iuris in gratia causa officinulis, quod nullus ap-
 paret in fluxu et quem ponantur talem apertum
 cum se longe differat et quod non sunt, ad eorum a.
 officinam petis quod non fluit in ista et ex sit quod
 causat, quod quod nisi distinctas non causabunt
 apertum quod officinam, bene tu fructus, sine in
 gratia causa fructus extrinsece. et nullo quo erit ista
 sedent causare actus suam potestatem, neque, hinc plura
 sunt dicenda de causalitate promissorum distincta,
 in supra in. quod in. quod quod quod distinctas
 causat quod, quod intelligit de quod distinctis,
 sed et distinctas de quod distinctis quod illa quod,
 non ad quod fructum, quod quod quod alii his
 verbis ponuntur in quo gratia causa apertum quod,
 in concurrebat ad apertum quod. Et in primis certum
 est apertum promissum causare assensum quod, quod
 ista aut cognoscere distinctum sine ex quod distinctis
 cognoscere, ut quod ex, denotat ista aliquam causam,
 talem et non tuam rationem terminari a quo, quod apertum
 quod non potest simul stare cum apertum quod in
 eodem isto, quod tu terminari, a quo, non potest respectu
 terminari, ad quem; et pro idem ratione, ad distinctum non
 sufficit quod una cognoscere sequitur post aliam, cum
 quod primo multas species terminari successivum, et
 non tu distinctum, quod ad distinctum petis quod,
 una cognoscere causat ex alia quod quod distinctis
 causa.

distinctas non causant effectus quidem fructum
 Sed quod excentu de promissis distinctis juritralibus?
 Quod idem, scilicet: quod non ponantur quidem fructum sine
 apertis iuris in gratia causa officinulis, quod nullus ap-
 paret in fluxu et quem ponantur talem apertum
 cum se longe differat et quod non sunt, ad eorum a.
 officinam petis quod non fluit in ista et ex sit quod
 causat, quod quod nisi distinctas non causabunt
 apertum quod officinam, bene tu fructus, sine in
 gratia causa fructus extrinsece. et nullo quo erit ista
 sedent causare actus suam potestatem, neque, hinc plura
 sunt dicenda de causalitate promissorum distincta,
 in supra in. quod in. quod quod quod distinctas
 causat quod, quod intelligit de quod distinctis,
 sed et distinctas de quod distinctis quod illa quod,
 non ad quod fructum, quod quod quod alii his
 verbis ponuntur in quo gratia causa apertum quod,
 in concurrebat ad apertum quod. Et in primis certum
 est apertum promissum causare assensum quod, quod
 ista aut cognoscere distinctum sine ex quod distinctis
 cognoscere, ut quod ex, denotat ista aliquam causam,
 talem et non tuam rationem terminari a quo, quod apertum
 quod non potest simul stare cum apertum quod in
 eodem isto, quod tu terminari, a quo, non potest respectu
 terminari, ad quem; et pro idem ratione, ad distinctum non
 sufficit quod una cognoscere sequitur post aliam, cum
 quod primo multas species terminari successivum, et
 non tu distinctum, quod ad distinctum petis quod,
 una cognoscere causat ex alia quod quod distinctis
 causa.

causatur potestatem suam alio modo modo cum
apertis, quibus instrumentaliter continent in apertis
sunt, certum quod est opus quod apertis quibus sunt can,
set apertis quibus, dicitur tunc in quo quod est
utrum sit in quo est mater, fructus, efficiens, vel
finalis. Pro explicata mea sententia

Conclusio Secunda.

Primum suum fructus sine apertis quibus sunt
causatur efficiens apertis contentis, non
ut causa primi pulis sed ut instrumentalis.

Hoc legitur in eorum, et per ratione quod dicitur Durandus.
Primum quod consistit potestatem in actu quod ad agendum
vel efficiendum generat efficiens ad actu quod
ad illud, sed motus quod apertis quibus sunt et per
illam consistit in actu quod ad efficiendum apertis
sine quibus quod apertis quibus sunt generat efficiens
vel ad apertis quibus mater per in actu quod per
intentionaliter cum potestatem, ut v.g. per coloris
hunc motus coloris quod obtinet nisi consistit nisi nam
potestatem in actu quod ad videndum et ideo generat
efficiens cum eo ad ratione quod in actu quod. non
per quod motus nunc aliter apertis quibus sunt non
sufficiens et completa causa ad efficiendum apertis
quibus, quod apertis quibus sunt consistit illud in
actu primo. quod patet, per autem. quod in apertis
quibus non reperit multa ratio intellectus, sed ratio
intellectus est per fructus quod ut sit referentia in apertis
sine fructus cupiens quibus sunt hunc in suam
causam. quod motus nunc quibus sunt sine apertis
quibus sunt non est delectio nisi motus sufficiens

ad q. 11.

ad ostendendum apertum gētis. qd si aut ipse generat
 sunt affective ad eliciendum actum eo qd constituit
 potentiam in actu primo, ita et apertus qm p̄sa
 in generat effectiviter ad apertum gētis.
 p̄to cuncto rōe 2o Apertus gētis claudis effectus
 instrumentaliter in apertu qm p̄sam in apertu
 qm p̄sam cum alio effectiviter apertus gētis.
 ante e. certū. qd habito apertu qm p̄sam ma,
 net m̄ty necessitate m̄dy infra existentiā,
 ad ostendendum apertum gētis. qd apertus gētis gēi
 netū instrumentaliter in apertu qm p̄sam, qd ex
 nullo alio capite provenire videt̄ hanc necessitatē.
 p̄to a. gēna, ideo semina in ventum generant
 affective ad qd in actu in ventum, n. qd semen
 arboris ad arborem, qd semina instrumentaliter
 gēntur in ventum, qd si apertus qm p̄sam
 gēntur instrumentaliter apertu gētis, generat qd n. qd
 effectiviter ad illud. Distinguit̄ a. in gētis qd apertus
 gētis qm p̄sam generat affective ad apertu
 gētis, non ut eā p̄m̄gatur p̄o ut instrumentali,
 qd principaliter causare apertu gētis p̄m̄
 e causare potest in bellubus. apertus qm p̄sam
 in e m̄ty qd am activa qd in m̄ty influat
 d causat apertu gētis. Alia si am qd non generat
 rat ut quid, bene tu ut quo. Et hoc et n. qd
 2. Alia tunc hic deligentur nos h. qd apertus
 gētis p̄to se, non p̄to qd gēntur r. qd
 instrumentaliter in qm p̄sis, qd ad gētis finis ad apertus
 gētis instrumentaliter gēntur in qm p̄sis
 non generat affective a p̄sens qm p̄sam, cum
 factis

Quibus iniquis suis; neque et aquosa; quia cum
 aquosa est esse unitis, sed aquosa quoniam
 pariter, quod non sunt cum aquosa. Quod con-
 tra: et negat minus ad glaciem dices, non spectare
 ad eam rationem quod illata sunt aquosa dicens,
 sunt quod succedat ad successione huius aquosa quoniam
 sunt, sed tunc petit quod sit aquosa collecta et illata
 ex aliis, licet sit simul in eodem instanti huius
 enim a singulis quoniam sunt, non necesse est huius
 motus in libertate quod quod ad aquosa quoniam sunt in libertate
 huius quod sunt sed quia quod dicitur in libertate sua.
 Neque et vult ut quod aquosa aquosa sunt in libertate
 si: quod motus habeat in eodem instanti huius quod sunt
 aquosa vel actus, hec non non implicat, quod salis
 actus sunt inter se ad inveni, tunc non sunt motus quod
 motus unius, quia quod motus plurium. nempe est eodem
 quod motus non non potest simul pluria vel plura intel-
 ligere simul. hec est alia quod motus motus se sunt
 ordinem hanc ut tu cogno, tunc simul plura quod
 motus unius, sed sit se sunt aquosa quoniam sunt et
 quod sunt. Videat Caribany de parte quod 85 a. 8. quod hanc
 etiam satis bene capti est. Ad Conspicuum matrem ne,
 satis minus: ad glaciem sig dices quod sit cum aquosa,
 ad huius impugnationem item dices, non esse de ratione
 cum aquosa, quod sit unitis, licet ut regulariter ne,
 in sit, sed tunc petit cum aquosa sit se, quod ponat
 offerre sunt a se distincti; cum quod aquosa quod sit
 sunt distincti ab aquosa quoniam sunt, aquosa quoniam
 sunt aut cum aquosa aquosa sunt. Debita tunc
 accidens

feruntur in actus. Et habemus si quod videtur nos
 eodem, non enim formidamus si in quod habitudine
 recordatur quoniam hinc na pot estere apertus scientia
 fieri factum probabilem, ut in; quia in actuali memoria
 sunt actualiter quoniam, sed non ad finem finit
 quoniam apertus. deinde actualis memoria
 bene pot supplere defectu quoniam, quod sunt a,
 tunc anemera quoniam bene pot quod dicere
 apertus actus. 2° in pot. si: quod talis memoria de,
 leat esse videtur et non formidat, quia ista
 memoria gerit vires quoniam, sed per quoniam
 non sunt introducere aut verba non quoniam
 apertus scientia fieri actus, quod nec est quod accepit me,
 monia quoniam fuerit habitans. Dicitur quod
 pot apertus actus et quoniam, quod fit ex quoniam
 cogit, deinde quoniam finit sunt cum efficiendis
 actus ut dicitur; quod finit illis non pot hinc actus
 finit. 3° habet quoniam et sufficiens ut est,
 videtur apertus actus, quod nihil aliud potest ad
 quoniam talem apertus.

Ad. ad in apertus actus se fieri ex quoniam
 aut ex aliquo quod gerit vires illam, ad in dicit,
 quod apertus actus non potest esse per quoniam a quoniam
 finit finit et actualiter esse finit, sed facti
 si ab aliquo quoniam quod supplere vires quoniam.
 ad in dicit, factum esse aut quod ille habet tu
 inclinatur ad apertus propriam aut quoniam.

Ex dictis inferat quod videtur non bene pot in eodem
 instanti finit cognoscere ma: videtur et quoniam, quod in
 hoc nulla apparet repugnancia licet finit plures
 actus; quod quo videtur non pot in eodem actu apertus.

quoniam

illa na pot non opari vel non dicere nisi ante go
 pto item re. posita caa meato cum ity reg,
 pto non seych esty, sed apensy maioris et minor,
 vis caa natu, go posita esty reg pto non
 sequit apensy gton, si hinc ab apensy pmissam.

Dubium Quintum.

Utrum Divisio Demon- stratis in quia, et propter quid sit adequata, et qualis sit divisio?

Antequam examinetur, necesse est prius cognoscere
 naturam membrum dividentium, et quomodo demonstratio
 et quod satis sit declarata. Dubio hinc estis placet
 in hinc ad melius intelligendum a dividentium illam ad hinc
 breviter mihi explicare.

Est ergo demonstratio quae illa in qua potest pro
 venire pro et propter et ad adequata sive causam vel
 rationem finem, hinc demonstratio pro nihil aliud de
 hinc propter vel hinc finem hinc et propter et ad
 quatuor causam.

Demonstratio pro et illa, in qua non potest pro
 venire pro et propter et ad adequata causam
 facit

Sed res ista aut ex causa remota, et hoc modo ut
 potest in se habere de hanc et actu in deanti, et est ista in
 sibililitatis, et hanc demonstrat ut et statu de hanc
 q respiret qd et aut, ubi ydem respirabilitatis
 ybarit de hanc et caam, non ppria et adagnata, sed
 remota et in adagnata, qd caa ppria et adagna,
 in respirabilitatis non e qd aut, alias et pisces
 respirant, sed hanc pulmonem, et talis demonstrat
 q caam remota et in adagnata et demonstrat
 qd; Ex quo colligitur hanc demonstrat in qd
 qd qd, non ero coincidere cum illa qd in dividit
 in demonstrat in priori et demonstrat, licet hoc
 cativ non sit. Volunt licere, q demonstrat
 qd qd non qreatur cum demonstrat in priori,
 nec demonstrat qd, quoniam cum demonstrat
 a posteriori, non sumit ex dictis, demonstrat qd
 qd et caam remota et a priori, ob hoc non e qd
 qd qd qd, ut eis admittant. et ex hoc qd qd aliter
 fact, si q non eis demonstrat qd sit a posteriori,
 n, qd demonstrat et caam remota et demonstrat
 qd, et tunc priori q pto. eis caa e pter pro qd
 qd demonstrat qd qd qd caam remota et a priori
 et non a posteriori qd in deanti. Dicitur qd
 demonstrat qd a qd qd, q hoc qd al q ppriam
 et adagnata tunc hanc non fuitare, illa
 a. q ista et caam remota et in adagnata
 qd caam remota in deanti qd qd non e
 ppria, et cum qd extra non hnt nemine com
 nexionem

are m...
 cum...
 raris...
 res...
 hanc...
 tum.
 demon...
 propter...
 a, et...
 sio?
 in...
 hanc...
 qd...
 qd...
 qd...
 qd...

demonstratio medicis modo se habet inter has
duas.

*X. argto cum Masio hinc demonstratio allata
a Describis, non est vera demonstratio, supposito
q illi duo esse hulla habeant inter se connexionem,
nempe sunt remota non sunt de ead. hinc et ista
ga ut esse unum affirmat ut videtur ad pbandum aliter,
in de glo vel rati, sed ille connecti cum altero
in una pmissam in uno modo per se, alij hinc
non fit, mo tu q hinc genter in unum unum esse
cum alio. go non pot esse bona demonstratio,
q nec sal circa materiam veram.*

*X. 20. Talis demonstratio pbinere ad demonstratum
ga, nam in illis non videtur pbinere qd dicitur
sed tu q dicitur pbinere qd dicitur, q ad demonstratum
ga in toto sui latitudine pbinere. Ad pbinere
dices cum Rubio cap: 20. q 2. demonstratio haec,
veritas ad unum posse q cadere vel q eadem vel q
esse, videtur Rubio ibidem.*

*Ad alteram demonstratum designo dicitur, illam
pbinere ad p, cum de q esse.*

*Ubi dicitur demonstratio negativa pbinere non
demonstratio, et tu nec quod vel q eadem nec q
esse, go dabitur media aliqua demonstratio.
ma. pbinere pto cum: id q in hinc non pot esse ead
vel esse, sed negare nihil q, go demonstratio pbinere
dicitur q negare non quod vel q eadem nec q esse*

Confirm

Censuram magis arctam demonstrare facta in Barabaz.
 distinguunt ab ea quae fit in Barbara, et hoc non
 habet distinctio per quod aut quod, quod est ubi prae
 demonstratur. Quae arctio arctio minus. Sed plura
 dices. negans et sine modo hinc causam et istam,
 ut fateri ipse habet, hinc exp: 10. ubi ait. si affirmas
 in causa affirmans, tunc negas quod causa negans,
 et in gratia quae dicitur debet intelligi de causa propria
 et quae veritatis, quae non raturae et cum quae veritatis raturae
 veritatis, bene fuit si affirmans raturae causat af-
 firmans raturae veritatis raturae causat negans
 veritatis, quae non raturae in causa raturae, et in quae
 veritatis. ut patet in hoc exp: 10. ubi affirmans hinc
 causat affirmans veritatis, vel raturae, tunc negans
 hinc non causat negans veritatis vel raturae, quae
 non causa quae veritatis, resp: veritatis vel raturae.
 Censuram magis arctam esse quae distinguunt istam hinc
 demonstratur postea in ista raturae raturae quae habent
 raturae quae vel quod, distinguunt tunc prae ista
 raturae hinc quae, quae in quae raturae raturae non raturae,
 quae fuit tunc ista quae antea in raturae raturae
 postea raturae raturae.

Conclusio Secunda.

Divisio demonstratur in quod vel quod non est quod
 in prae, sed analogi tunc analogata.
 Per Causam quae in hinc quod in prae membra dicitur
 simpliciter postea raturae hinc quod quod.

Sal

si a. alij ferunt medij, dicemus postea. qd de,
 monstrat qd non e simpliciter demonstrat eum
 si sit totum non quoniam dicitur bonum sicut.
 Contra hanc Contentionem obicitur qd demonstrat in eis
 e sit qm faciens scire qd demonstrat no qd facit
 scire qd e simpliciter demonstrat. ma. e de scire;
 min: pto. per demonstrat qd cognoscit qd ovidenter,
 qd non e habitus primus proprium ut patet, neq
 e p habitus ordinatum, qd e cognitio certa et evidens,
 qd e habitus scientificus. qd nullus alij habitus sup e
 qd quem metus pot inclinari ad ostendendum qd
 confirmat argum. Illud dicitur demonstrat distinguit
 qd pto; qd pto; qd pto; qd pto. demonstrat h
 distinguit qd propria, qd alia propria hnt demonstrat
 qd, alia demonstrat qd qd, qd distinguit qd pto.
 pto min: proprium demonstrat vel mediu qd, e qd
 vel caa remota, mediu non demonstrat qd qd,
 caa ppria et adagnata. qd hnt distincta propria et
 mediu qd sunt qd mixta rons apertissimi qd, et
 qd pto distinguit qd pto.

N. distictio min: demonstrat qd facit scire simpliciter
 ter et absolute nego min: pto qd qd oim: ad
 in qm norem dicitur certa qd nos qd hnt apertum
 qd pto e demonstrat qd, non e habitus pto,
 pto, neq e habitus ordinatum, qd e habitus scire,
 hnt en. Ille tu habitus scientificus non hnt habitus ha,
 hnt aut scire, qd dicitur tu, et qd pto non facit scire
 simpliciter qd in choatim, et non sicut res simpliciter

f

Dubium
 in quo
 alternatio

& talem demonstratam quod non adveniat demonstratio
 quod, ac quod talis demonstratio in se ipso quod in
 linea demonstratis, non quod sit mensura vera quod alii, sed
 reductio quod ad demonstratam, sicut de omnibus
 actis secundum potest dicere. Ad contra dices illas
 demonstratas si sunt intra eandem scientiam non distinguuntur,
 quia quod sit mensura scilicet, bene tu in se rei, quod a.
 sunt in diversis scientiis, nempe a quod distinguuntur quod
 et quod, non quod quod sunt demonstratae quod, et quod
 sunt quod sunt diversa ita in se scilicet. Ad contra
 dices demonstratam distinguuntur quod a quod propria
 sunt quod sunt, hoc est in se scilicet, non a mali-
 tis et in se rei, unde nempe a, quod propria demonstrata
 quod et quod distinguuntur in se rei, non a in se
 scilicet, quod sunt intra eandem scientiam.

Alii vero dicuntur scientia subalternata et vera scientia, et
 sunt subalternatae, sunt scientia subalternata quod
 & demonstratae quod, quod ipsa erit vera et simpliciter
 demonstrata. Hoc est contra quod dicitur sequens.

Dubium Sextum

In quo consistat Sub- alternatio scientiarum

et an scia subalternata sit vera scientia sine sub, alternante?

Scia subal-
ternans? ?
Scia subal-
ternata? ?

Notum 70 sciam subalternam esse illam qd aliam
sub se continet. Sciam vero subalternata esse illam
q sub alia continetur. Unde quod modis gignat una
sciam contineri vel collocari pot modis gignit et
illam subalternari. Tripliciter a. pot una scia
sub alia contineri. 70 rae finis. ita ut illa scia si cas
subalternari alteri, cuius finis continet sub finis illius
ut sunt res artes mysticisales & q subalternantur
reginis et dnis. si: fructuosa subalternantur ex
stis, aqnestus militari, militaris politica. 70
fructu ordinat ad recte extendu, recta extant
ad videnda, in dencia ad bona pulchra. 70 gignit
una scia sub alia rae propria, qd si aliqua illius
propria denu frant in alia scia, ut medicina sub-
alternat geometria, qd denu frant aliqua illius
propria, quod s hoc multum in utilia sunt
difficiliter curata, q propria demonstrat geometria
et eo qd in utilia s figura aliorum unguis, et partes
illius, longis distat. 70 una scia gignit sub alia
rae oti, in dencia qd dnu unius gignit in oti alterius
explem sit musica q gignit sub arithmetica rae oti
qd dnu musica e numerus sonory, dnu vero arit-
metica e numerus absolute. Certu a a. q numerus
sonory

sonory comprehen-
ta sub alia de
misi ad dnt distan-
que modo scilicet
sciat, et dnt de
alternari physica
aliter est scia h
partita, qd sub o-
ta dnt aliam scia
sonora continet a
gignit dnt unius q
dualiter, qd mi-
dualiter componit
et, et hoc modis fr-
ca numerus sonory
numerus qd dnt a
sciam frant a
physica qd gignit
dnt dnt. Cum
dnt dnt acci dnt
dnt sciam fr-
ta subalternata
dnt et si et dnt
dnt vel numerus
ca gignit ad
dnt qd dnt
numerus sonory
dnt a sonory
dnt dnt, qd
dnt qd dnt
dnt subalternari

Conclusio Prima.

Perfecta et propria subalternatio scientiarum non gignit
 sed in connectione unius cum alia ratione finis.

Petrus hoc tenet. Quia talis connectio non arguit propria
 et perfectam subalternationem sed potius in aliis, nisi in his
 non, et hinc tales artes vel scientie sunt ancillae; aliae vero
 quibus subordinantur ratione finis vocantur reginae, et ratio
 talis connectionis una scientia non est propria alteri subalternatae.

Conclusio Secunda.

Connectio unius scientiae cum alia non proprie
 non constituit et propria et perfecta subalternationem
 licet sit in eis quae sunt subalternatae.

Petrus. Quia ad propriam et perfectam subalternationem quilibet
 una scientia totaliter dependeat ab alia in ratione finis
 sed hoc non fit ratione connectionis proprie quae est talis
 connectio non constituit et perfectam subalternationem. ma-
 gistrus pro omnibus. Theologia supponit nullam propriam de
 iuris et iuris naturalis et positivae in scientia naturali
 et in theologia non dependet in ratione finis a scientia
 naturali cum sit multo perfectior illa, et ratio connecti-
 onis proprie non constituit et perfectam subalternationem sed
 solum secundum sales scientias quae inter se connectuntur
 et se in ratione unius in alia.

Ex hac tenet patet quod fit secundum de scientia Dei et
 Beatorum ref. Th. Viatorum. et de metaphysica
 ref. aliam scientiam quam propria est.

In eodem

et non deperit oreb opter al illu intrinsece in ree
 fua q tu deperit cuba pect ad ppru et defecta
 subalternam. qto nru dm inferius fua ad
 dit distam accidit alium, tunc ipm otm fugio,
 no fua, pmit ad ppru caam fua ppru p gel
 ppru, q in fua inferia demoustrant fua de
 tali ma fua dista extranea, nam ut hae dista
 extrinseca in tu ppruones orunt in ppru et quia
 gis otm fua fupius. qst auferit non d inaa,
 narent talis ppruones. go fua tali modo inferior,
 non ttt aliq fupiori unde plet fua gites. et q
 ppruones deperit at illa intrinsece in ree fua.
 et go oit ppru sub alternata.

5. Conditio
 subalternis.

1. Solent a. p defecta subalternae ceter q unice al
 signant Conditioes. 1a e, q otm subalternata
 ppru otm sub alternantia, et se huleat or addi,
 2 si one ad illud, et defectu huius gis, medicina
 non subalternae geometria. 2a Conditio. fua
 subalternata addat distam acci dentalem, et defectu
 huius fua inferiores non fua ppru subalternata
 3 metaphisice go addunt distam ppru. 3a Conditio
 q dista addita non fit ppru ppru, nam licet
 huc fit quodammodo dista accidit alio or tu
 e ero extrinseca, et ideo non pmit ad dista ta
 fiam q tu nem e ad ppru subalternam.
 4 4a Conditio. q talis dista acci dentalis non fit q unice
 fua talis or qua simul cum otm fupius or
 ppru ppruones. unde de ma cuba non
 dat

dist fua. 5a Conditio
 q unice sub alternam
 ppru subalternata
 fua subalternam
 in hae ma. 1a
 Conditio q p p.
 in hae p. huc p
 subalternam et
 formos auferit
 subalterna non
 subalternata, d
 auferit in dicit
 ppru q talis p
 talis fua deperit
 one e non subalt
 unde ppru Conditio
 talis ut fit non p
 talis ppru otm ad
 talis fua. nru et
 q fua subalternam
 q, huc p. huc p
 q uno modo loquunt
 uno subalterna
 in dicit ppru
 Con dicitio
 Bene fit in fua

Val. facta. Sa. Cuncte. Quod proprie subalternata p[ro]p[ri]e s.
 a proprie subalternata & p[ro]p[ri]e, et p[ro]p[ri]e
 proprie subalternata debent esse p[ro]p[ri]e demonstrata,
 Sa subalternata et ista p[ro]p[ri]e medij d[omi]ni,
 de in hac materia. Aliter sic dicitur medij adducit
 Caritany Sa pa: q. 1. a. 2. q. medij loquenti quod sit
 in hoc, si: hunc esse d[omi]ni p[ro]p[ri]e inter se
 subalternata et subalternata, q[ui]a facta subal-
 ternata accipit evidentia in d[omi]ni a p[ro]p[ri]e.
 subalternata non medij, haec a medij facta
 subalternata, et supponit Caritany q[ui]a facta
 accipit evidentia a p[ro]p[ri]e et non a se ut p[ro]p[ri]e,
 p[ro]p[ri]e, q[ui]a facta sunt depend[en]tia, ita q[ui]a
 habita facta depend[en]tia ab alio in sua evidentia
 hunc a non subalternata inter tales habita.
 unde facta Caritany h[oc] ad rationem facta subalternata,
 nata ut sic non p[ro]p[ri]e q[ui]a addat d[omi]ni accid[en]tia,
 facta supra etiam aliter, sed facta p[ro]p[ri]e ad rationem
 facta facta. nec et p[ro]p[ri]e ad subalternata ut
 facta, q[ui]a facta subalternata dicitur q[ui]a, et subalternata
 p[ro]p[ri]e q[ui]a, hunc. ita p[ro]p[ri]e ad subalternata p[ro]p[ri]e
 ex uno modo loquenti colligit, q[ui]a non Theodora
 facta vero subalternata facta h[oc] et creatum q[ui]a
 in evidentia p[ro]p[ri]e ut ista.

Con cludio q[ui]a
 Bene p[ro]p[ri]e facta subalternata licet habens
 illam

viam rem sua licet non sita statu et perfectione
 sua ga ad perfectionem et statu sua pertinet
 deinde actualis, ex quo scyitur q musica in illo
 q simul hnt aut metica habent perfectione statu,
 qua in illo q hnt in musica, et sicut credit propria
 aut metica.

Contra hanc obiectio 70. Propria e sua subalter,
 nautis pbare propria aliam sciam, sed hoc fauit me,
 metaphica resp: aliam sciam, qd e sua subalternas
 pprie. ma. e certa, ideo n. sua dei et creaturae
 subalter nautis resp: nra Theologia, qd e talis propria
 illig. min. nautis lex Ale. q metaphica e hanc
 eam vocat Regina firman qd min. vera.

Confirmet hntur eis sua re vel subalternans,
 vel subalternata, sed metaphica e sua erit qd
 vel subalter nautis vel subalternata, sed nra e
 subalternata, qd subalternata qd:

R. 70 qd eadem pprie sua subalter nautis
 pbare propria alteris sciam, sed nra hnt qd ultra
 hoc ad nra e pbata subalternans pbant
 eadem qd hntes supra relata, licet qd metaphica
 qd e propria aliam suam sicut scyitur qd sit sub,
 alternans, non simpliciter, sed sicut qd et nigra,
 ut in sa cante dicitur.

R. 70 Cato item pprie qd subalter nautis sua
 pbare propria subalternata, regulis a. y. metaphica
 hnt faciat modo pprie et debito sua subalternans
 na sa propria subalternans sicut qd subalter
 hinc

non est ens se sed accidens. Causa enim non
 se habet subalternans et subnata et hoc de se habet in se
 et est in se, sed hoc non potest fieri si subnata ad se
 tunc si tunc accidens alium supra tunc se habet supra
 vis, ergo subnata non potest in ad se se habet acci,
 dentibus. quod non. tunc subnata tunc differt
 accidens ab se subnata, ergo et ipsa se habet
 tunc accidens ab se si tunc quod non inter se, et non
 se habet aut est.

¶ ad notandum. ad statum negativum: ad statum
 in se habet cum distinctione et tunc in se habet
 distans accidens ab se tunc subnata
 potest dupliciter considerari. ergo ut in se habet
 et modo aggregatis et hoc modo est ut se habet
 ens et accidens, ergo ut se habet non habet determinatas
 passionis. ergo modo potest fieri quod ut in se habet unum
 ens ad se ad alium, et hoc tunc est unum et se, non
 entitate sed ordine. u. g. numerus sonorum se habet
 musica se habet subnata potest dupliciter fieri, ergo ut
 se habet aggregata ex numero et se habet, quod se habet
 hoc tunc se habet, et se habet certum et se habet ens et accidens,
 deus, ergo modo potest fieri quod ut in se habet unum
 ens ad se ad alium et se habet totum, numerus sonorum se habet;
 includit numerum quod ut se habet harmoniam et
 quod se habet; se habet non ut dicitur esse se habet unum
 ens ex numero et se habet et se habet se habet unum
 ut determinans alium ut determinans et se habet
 se habet se habet, quod se habet, et se habet se habet unum
 se habet

propter

proprium alterius . y modo a. hinc duo faciunt unum
 q se explicari pot hoc expto. Linea et fugni,
 res sunt quidem duo subia in actu in hitominy
 tu linea facit unum q se unum fugniere non
 quatenus quilibet linea ptra ptra dimensionem,
 sed quatenus e propium latitudinis; facit unum q se
 cum fugniere, q nihil e aliud qua latitudis
 terminata lineis ita d. quammis numeris ptra
 se sumptis non facit unum q se cum sono,
 bene tu ut propium soni, et long e gtra q ut ter,
 minet numeru facit et unum per se cum illo, ex
 quo patet ad arithm. ad corp. naturalis min. ad
 glaciem diffin. gues ans; differt tu accidentali;
 ter in gre rei quodo ans. ni gre sui bho negu
 ans; et ideo sua substantia differt a ptra a sub.
 alter nante, ex quo et solus demou. stans
 substantia non dependet ad alium geny
 subis neq. q edere ex gpi. gontily, q stia substantia
 claud. utriusq. q se.

Plur. res 20. Evidentia e de ista forma
 sed sua substantia non tota evidentia sine substantia
 go non est vera sua sine illa. ma: patet ex d. fo
 forma, q si forma sit evidens habily e. ptra min.
 forma substantia tu fundit in fide humana sed
 sine non facit evidentia. go.

P. 20. diffido dupli cem evidentia. aliam
 radicalem utram actualem si go arithm. nihil
 evidentia actualem spe de ista forma ptra cem
 statum

Habitu falsu
 no rati cali. m
 li. accipit p
 bene li. omi du
 nio sua ptra q
 unum emi dnt a
 go sua substantia
 hinc sua na
 radicali et ptra
 natum, q rati cu
 q ptra q se alle
 Pl. 20. negto q or
 omi dntis tu per
 aliqua sua ptra
 ptra q se omi dntis
 sua go substantia
 fundita in omi
 evidentia aliam,
 ealy, neq. ptra mem
 dicit. quodo sua g
 ptra alty non e
 qui form. i. ptra
 evidentia d. hantia
 go offera fide
 magal claudus
 evidentia ero de
 ptra et solus dntis
 sua sed de gpi. p
 q gpi. ptra ptra

de illis qd gubn gubria in eis vel eapnabitus
 una dpre q dederatibus go et demonstrabilis
 si a gubn gubria sumant in parte non pot de
 illis spe scia. qdr qd vel sic non sunt verba nec
 hnd veram conexi one, go de illis non pot dari
 scia. Quores 20. con de singularibus def scia.
 R. De singularibus vel singularia sunt et non
 ut parti igitur nam specifi ca non pot dari
 scia, qd singularia vel sic sunt eomptibilia
 et gubn gubria sed scia de veris et pcedis
 go, et nota q hnd loquamur de singularibus
 gubn gubria sed de alijs, singularia imuta
 de tali bene pot spe scia, ut patet in scia dei
 abeateni cuius dicitur qd dicitur singularibus.
 Quores 20. ante eate x aculem pot dari scia
 R. neptus qd ens q accidens quidem tale non
 hnd utrum dicitur minutu dylpcter nec pspis,
 nec dicitur minutus quas de ysa mity pot domet,
 stari go ens q accidens non e scibile.

Dubium Septimum.
 An Opinio possit esse simul
 cum scientia respectu ei
 usdem obiecti in eodem in
 tellectu? S. Pro

Pro Opinio
 Opinio e opus
 nec panti pti
 in opus p gubn
 actualibus, pti
 d suspitione, go d
 nec sed mand an
 dicitur in una q
 illi determinati,
 qd dicitur in dicitur
 opinionem opus
 nec panti dicitur
 dicitur dicitur. Per
 dicitur dicitur de alijs
 sed q dicitur se hnd
 se scia. Per h
 sed opinio in pti
 pti in pti, q
 q dicitur alijs
 in q dicitur pti
 e dicitur hnd q dicitur
 pti. et p hnd
 nec opinio ta dicitur
 dicitur dicitur in dicitur
 pti in dicitur
 e dicitur in una pti

Pro Petri huius nota de fide opinionis qd e.

Opinio e apertus determinatus aliusq qd non
necessaria per medium probabile aut sine illo.

De fide opinionis.

In apertus qd dicitur opinio cum aliis notitiis intel-
lectualibus, per li determinatus dicitur opinio a dubio
et suspitione, qd dubitans in neutra partem deci-
dat sed manet anceps, suspicatus vero magis
declinat in una qua alia partem tamen ex utroq
illi determinatur, qd tunc inclinat in illa ex brevitate
quorundam notitiarum aut signis. ad vero qd
opinionem apertus ex fortiori in dicitur, et ideo
vni parti dicitur in dicitur adhaerere sed vni formi,
omne alterius. Per li opinio vera, intelligitur qd opinio
debeat esse de aliquo obiecto qd non vero sic se habet
sed qd aliter se habet potest; et quod opinio potest falsus
se habere. Per li medium probabile aut sine illo, dicitur
sed opinio in primis a fide et in se habere habitum
primarium proprium, qd habitus primarium proprium non
e qd medium aliq, et fide licet sit qd medium, non e
ta qd medium probabile, sed verum. differt et a fide
q non habet qd medium sed qd solum determinatum fide
dignum. et per hanc dicitur explicitus opinio actus,
sed opinio ta. habitualis, in huius et aliis qua ha-
bitus qd in clarior in solum actus. Aliter,
finitur opinio huius modo. Opinio e actus in se
et fide in una partem traditionis cum formi
sine

Explicitus de fide.

capitulum
lumen habitus
ta non potest
et certa me
lis non potest
ily diffinitio
nulli non
et dicitur
impossibile
opinionis
clarior
in se
fide
quodam
dicitur
fide non
ne propriis
et dicitur
habet
n.
simul
tu eiu
n in
Pro

Amie alterius habitus a opinioe habitus in hi,
 nous ad hanc actum. Ad hunc 20 qd si loqua,
 nunc de eadem re in complexa sunt per unum
 iura de illa eodem, et hinc de illa facta et opinio,
 ut de hinc facta qd sit veritas, et opinamus qd
 et diligat filius. Verum tunc de eodem eto mate,
 veritate sumpto non fuerit; quare tunc e sufficiuntas,
 an pot dari facta et opinio de eodem eto fuerit
 sumpto, hoc e, facta idem facta, sunt de eadem opinio.
 de qua adhuc certum e, qd pot esse facta et opinio
 in diversis habitus, uno et in eodem habitus qd habitus
 diversis, facta n. sit qd eadem opinio ab uno cog,
 negat fuerit et ab alio opinione, aut qd
 una eadem opinio modo habeat alios opinio,
 onem qd nondum cognovit modum verum, postea
 vero habeat suam in veritate modum vero; rema,
 vel go dubium an de eadem opinio idem habitus in eo,
 dum facta pot hinc facta et opinio onem qd quo
 sciendum e ultra, qd qto opinio e se et ab aliis
 tripliciter qd in gons qd in modum e pot ead oia acci,
 debetatis, hinc qd eadem habitus pot hinc de illa, opinio,
 facta non facta, qd satis opinio unum non sit vera
 non pot demonstrari, qd demonstratio credit ex veris
 ill go esse opinio vera et de hac qd habitus in qd facta, utrum
 simul pot esse facta et opinio. Et unum opinio et
 facta sunt dupliciter sumi se qd acta et qd habitus
 nos sunt utrumq; ratione distinctum de eadem.
 quare sit,

Contra

Conclu

In uno et eodem
 facta simul et in
 opinioem et facta
 facta. Contra eam
 facta facta et acta da
 unum acta opinioem
 in go facta actua
 veritas et veritas
 vero pot. acta qd
 cum formidare
 et dany veritas et n
 dem facta resp. ei
 facta actua pot
 opinio. ma: pot
 facta omni. illi duo
 facta go non pot
 facta, esse veritas et n
 clari vel offum
 opinioem, go aut
 opinioem nem qd
 facta facta facta qd
 habitus qd diversa
 facta simul facta
 facta qd simul in
 ut potit ex modis
 facta habitus vel credit
 facta non habitus min

Conclusio Prima.

In uno et eodem resp. eiusdem ppis vel con,
 etis simul et in eodem ppis in pte et vari
 opinionem et fiamm pte actum.
 Hoc Contro. est in schola S. Thome, et pte rat. jo.
 Acty fiamm et acty clar. et certy, qd non pte simul
 cum actu opinionis de eadem contrie, aut e. cer.
 In qd facta actualis nihil e aliud, qm a pte
 certy et in deus qd demonstrat accipit qd sequi
 vero pte. acty opinionis e acty obscury et incerty
 cum for nō dnt alleriq pte hie sed acty obscury
 et clar. certy et incerty non pnt esse simul in ei.
 dem pte resp. eiqd san, qd nec opinio et fiamm
 pte actum pnt esse simul de eodem de eadem
 ppie. ma: pte ex ipso dicit et nra opinio.
 pte nra: illi duo acty opponunt et repugnant
 pte qd non pnt esse simul qm pte pte, pte
 ans, qd certū et non esse certū, qd clarū et nō
 clarū vel obscurū hōm vōs pte hie opponunt
 pte nra, qd ans nra. Hui rōi respondēt
 qd hōm nra qd hōm nra rōi respondēt pte
 pte nra pte qd hōm nra, si tu apertū
 habeat qd diversa media nra e ingruentia y
 nra simul sit certy et incerty de eadem pte,
 pte qd simul in hōm eam pte aliter se hōm
 ut pte et ex medio pte hōm et non pte aliter
 se hōm ut pte et ex medio nra nra hōm rōi.
 hōm nra hōm nra rōi, qd affirmat et

negat

negat qd in dicitur in dicitur aperte opinari
 et scire qd in dicitur indicat qd in dicitur
 venire qd, et non qd in dicitur venire eadem,
 non ferunt in media sed in ipso qd de quo
 affirmat et negat tale qd, qd non obstantes
 universitate mediorum. Dicit negat et affirmat de
 eodem qd in e. in ipso. tunc patet, qd ab his nullus
 potest dari actus oppositus alicui scientifico cum
 ille sit vero dependens qd dicitur in dicitur, qd
 dicitur sitis mediorum non tollit qd de eodem dicitur
 affirmat et negat. Per contra 20. qui tollit
 actum opinatum in dicitur altera partem vel op.
 positam prope ipse verum, qd vero tollit actum scire
 indicat altera partem vel oppositam ipse in ipso
 et non prope ipse verum. et illud cui aperte non
 potest esse factum, sed hinc indicat de eadem
 parte sunt opposita et repugnancia cum se
 mutuo docturam vel patet ipse in ipso et alijs
 qd ad aperte scientifico et opinatum simul
 eadem qd.

Conclusio Secunda.

Opinio et scire et factum habitum non potest
 simul in eodem reperiri reipse evidens
 certis.

Per contra 20. Eadem repugnantia qd reperit in actibus
 et in habitibus qd si actus scire et opinari non
 dari sicut et negat et habitus scire et opinari non
 potest simul dari, aut pro, habitus scire et habitus dicitur et actus, certe et
 clare tendens et inclinans in eum ad aperte scientifico
 habitum

habet habitus
 scire opinari
 habitus ac in
 non potest simul
 dicitur illis et
 in eum et bene
 non bene
 et potest ita et
 dicitur et opinari
 qd actus, sicut
 habitus, qd si ad
 factum qd negat
 in compositis
 non factum. In
 eadem eadem
 et scire opinari
 opinari, qd non
 male apta cum
 dicitur qd non
 dicitur dicitur
 et de factis respicit
 opinari qd ad
 non potest dicitur
 factum sicut non
 et in ipso, sicut
 factum et opinari
 dicitur dicitur
 de eadem dicitur

si in habity uero opinionis obijuntur ad af,
 seu opinionem, qd eadem repugnat repugnat in
 habity ac in actibz, qd si acty uat hinc repugnat
 non pot simul dari neq; et habity potentia, qd
 inter illos e oppo qd am pinnationa qualis e inter
 lucem d tenebras, unde sicut adueniente luce
 non tenebrae auerentur neq; uice uice existit,
 ne pot ita et repugnat simul p sistere habity
 sua et opinionis. pte comto 20. habity qre spe,
 acty q acty, sicut acty q otu, qd si uat ex otu pnat
 in tunc oppo acta, ita et ex actibz pnat oppo
 habity, qd si acty sunt ex naa sunt in coexist
 pte q uerfant uera idem otu, et habity eruat
 in coexistetis ex naa sua, pte deniq; tota
 uia sentia. Inter spe yficta et non spe yficta
 uera eandem ueritatem oio repugnat, sed
 q fuerit q ueritatis, q opinionis uero non
 pnat, qd non pot simul spe sua et opinio,
 maie apta enim in pfecta manifesta yficta.
 hinc qd non pot illa uia simul spe. Et nota
 hic aliu dicendu de sua rapp: sicut q dictu
 e de sua rapp: opinionis.

Qui ois qd ad cognoscendu eandem uerita,
 tem pot alijs uti medio pbatili et medio demon,
 stratio. sicut uero, in quo plume nulla oppo,
 set multiplicao, sed modum demonstratio generat
 suam et modum pbatile opinio nem qd poterit
 hinc alijs fuerit et opinio nem simul et simul
 de eadem ueritate.

N.

sed qd et aliquo modo extendit ad iudicandum
 media probabilis de illo unq iam hnt fiam. Dicit
 contra hoc qd qd hnt pny qmni onem de aliqua
 qmne si pntia pbat eandem d. manifestis sine
 p modum nemu, hunc generalit hntibz sine qd
 tnt qd qd pny hntit hntia sram de aliqua
 qmne si pntia pbat eam p modum p hntibz, qone,
 valit hntibz qmni onis. qmna recte mntet qd
 nulla apparet disparitas. N. qd ans d. qd
 qmnam disparitas e qd n. qmni e acty formi,
 Dulcor p d non firmi aut p certy, hnt non
 e mnt q ad nemite d. manifestat qone
 pnt p qmna exptat qmne at nro qd pnt
 e acty certy et firmi qm mnt mntal firmi,
 ter d certy qone exptat qm mnt pnt hnt
 qmnamis sage sapny multiplicat pnt
 hntia non qone pnt qmni onem qd mnt
 hntia firmi ad hnt pnt, d pnt nntur ero qmni
 ut. Sed quare qd qd hntiam alitny qm
 n. q. hnt alitny infitibz qm pntia pbat eandem
 q modum pntibz n. q. hnt mnt. ero qmnamibz
 e infitibz, alitny hnt qmnamibz cy, qd alitny hnt
 e infitibz, hnt pnt an talis apntibz hnt qm
 qmnam pnt pnt q modum pntibile et mnt recty
 q apntibz illi, iam nro pntibz q apntibz
 pnt qmntis fit illa apntny firmitny an
 nro qmntibz nro. na firmitny pnt nro pnt
 cum quod p modum pntibile. qd e nro apntny
 qmnamibz

Pluribus re quibus habet habitum in actu
 quoniam circa aliquid et si per se accipit fructum
 de eodem bene ut dicitur et si non expellat quod
 movet sed non expellat quia non habitum, sed
 per accidens quia supponit quod sit habitus valde
 inter se quod ad rationem dicitur habitus sicut dicitur
 in actu sicut in eodem in actu fallere que in
 gradus remissos non potest per se. ex hoc
 libere voluntatis per se non voluntatem non
 habitum sed per accidens expellat quod, ut quod
 habet habitum in longum autem valde indiget non
 habitum expellat aliter quod de novo accipit
 sed habitum longum autem per se idem est in ha-
 bitu per se et quoniam.

R. per se me. dicitur enim in actu
 dicitur de habitu per se non de re
 est super potentiam appetitivam in actu
 et quod per se enim causa actus non sunt per se
 voluntati est in actu et quod dicitur et idem
 habitus isti voluntatis non generat per se
 actus non expellat per se sed per se per se
 per accidens, et non quia habitus per se
 per se in actu vel per se demonstrat
 et quoniam bene in quod habitum voluntatis quoniam
 et generat habitus per se. per se dicitur per se
 per se

possit cognoscere sã principia
et qualis sit iste habitus an
acquisitus an vero natu-
raliter congemitus?

Pro respone sciendum qd propria sicut illa q terminatur
explicatis cognoscunt et in qly alia propria fundat
sunt a duplicis alia speculativa alio practica.
Speculativa sicut q cum sint clara movent motum
tm ad exemplandum vel speculandum, ut ex tota
manu sua parte, qlibet aut ne. Practica vero
sunt q non tm movent ad sui cognem sed et ad
bene moraliter operandu, ut ex tota sequendo
materia scienda huc probate sit

Conclusio Prima

Intellectus noster sine habitu supradicto nequit
cognoscere propria propria.

Pro Corollario qd Intellectus male acceptus a tm determinat
natus sicut et cetera potest ad operandu simpliciter
bonum ad bone vel male prompte et facilitate, et
ut facile, prompte, et absq errore picula inety
quoniam qd propria non habe illi sicut q sed pety
alijs habitib supradictis. pte corollario qd. Si intellectus
noster noster geret habitum supradicto ad sciendum

ja

ita propria natura et per se habent auctoritatem et non sunt
 naturae statim constitutae immutabiles sed hanc rationem
 non gerunt quia per se aliquid habent sed ad aliquid
 per se non habent seipsum quia per se et
 cognita benevolentia illarum evidenter accedunt per se
 sed his non obstantibus esse potest ad naturam
 habitum quod a se inchoatur ad aspectum per se
 per se quodammodo esse dicitur per se propria
 non potest nisi aliquid habitum sed ad illa per se,
 Contra hanc sententiam et obicitur ista, natura non
 est naturae determinatae ad seipsum per se
 primis propriis quia natura non potest seipsum
 per se ad seipsum per se propria non est nisi aliquid
 habitum, per se quodammodo ista, quia tunc ad aliquid libere
 potest habitum et non ad aliquid naturae vel naturae
 ut patet in natura in qua non potest habitum ad
 seipsum esse colores naturae in voluntate potest
 habitum in se ad ultimum finem vel bene in
 ista, quia aliquid voluntatis, et ideo naturae circa locum
 non in se. Confirmatur autem habitum tunc
 ut patet in ordine ad aliquid seipsum per se quia propria sunt
 facillima per se ad illa cognoscenda non de primi
 habitum. R. Quod autem non sit naturae
 determinatae ad aspectum quodammodo propria
 sed a quodammodo indifferens tamen ad propria
 quodammodo per se, et a determinatae ad seipsum,
 in aspectum primis propriis facit et delectat
 habitum per se aliquid facit ut patet in nobis
 ista

illa prout ex
 habitum ista
 differtur in per se
 quodammodo in se
 per se naturae
 in se per se
 illa sunt in se
 tamen non esse
 ad seipsum per se
 ista dependente
 aspectum suspendit
 vel mediantem illa
 in exercitio aliquid
 per se aspectum in
 aliquid habitum quia illa
 naturae determinatae
 in seipsum per se ad
 non de se habitum
 et ad hunc aliquid in
 et quia inclinatio
 voluntatis, et non
 illud finem aliquid
 tunc per se, sed per se
 ista naturae
 ut facit per se
 in se per se
 naturae in se

ad Conf: dicit qd pmpa ope y dem factia
qd supposito habitu. d. qd ista vere absolute
habitu, y non ita utis factia appareant
enq oz habitu natto con genito a pmpa essa,
u. Conclusio Secunda.

Habitio ille distinguit realiter ab
intu. H.

Hac est ratio ex qd. Ete ybra quoddam
dicentes habitio pmpa pmpa ope ipse
intu ex que pmpa inferunt nudo intu
qde cog noscere qd pmpa qd pte tota.
Si habitio ille e ipse intu d non d pmpa
ab illo sequeret q d pte nudi fierent et ha
beret se ad oppo pta si: ad nem vel fact.
Iam, qd hnta factia qe habitio pmpa
pmpa non e ipse intu qd qd distincta
ab illo. Pro sequela, ptae aut ratio hnt se
ad oppo pta vel ptae in voluntate q hnt se
tenn et matu et in intu q hnt se ad nem
et factu, qe si habitio pmpa pmpa e
ipse intu q e ptae ratio habet se ad
oppo pta si: ad nem vel factu. m: a. pte
habitio pmpa pmpa nec et esse pmpa cog
ordend: factu, qe non hnt se ad oppo pta
pte ans. hnt certitud et deterni nre
d nctas feruntur scintifici aprensy

Juni

Handwritten notes on the right margin, partially obscured and difficult to read.

Junq ea certitudine adhibeat primum
 go certis et firmis speciebus nullo primum
 primum quia quia sed habet fieri quo
 cognoscuntur quibus non habet se ad rem et
 facta sunt esse determinata ad rem go
 multo magis aut determinata habet ad
 primum primum ad rem, dicitur
 non habet se ad expressa, et iste habet
 in eo qd ut includit via primum dum primum
 fieri quia generalitatem et alia non se in
 dicta vel incho. Est habet qd omnia clary
 et certis circa species unitas novas et incho
 dicitur: non primum volunt hic tunc illa
 primum communis finis qd sunt rebus unitates
 sed ut alia qd sunt propositiones qd primum
 go qd sunt res primum in hoc dicitur habet
 primum primum a finis et certis circa
 species qd se notat ad unitates, sed agere quibus
 aut primum vel digni habet quo non
 primum incho quibus primum et
 certis primum dicitur quibus finis finis
 go aut primum intelligit quibus primum
 primum. Communit go incho cum aliis
 habet habitus in rem habet dicitur
 a qd hoc ab illis, qd sit clary et certis
 versans via species unitas & qd finis
 certis aut finis non sunt.

Condo

Conclusio Secunda.

Habitus primus proprius natus aequilibri
p. alij natus postea sed natus natus con,
genitus.

Hanc tentare qm medimes, a tu eor hui.
Et pto 20 de ueritate q. 16. a. p. ubi ait
a nra ope hui impitum alijnam ueritatem
cognitionem qua hui prompta et facile qm ubi
cum fuerit nra, et hanc cognio quoniam se
habet nalem uocul de ueluti feminam ad
sequentis cognio accepta tam pmentibus
quam pualti ea. pto 20 Colo. nam tu
ex qd se prompta alij, illo labore et repte pbanu
apensum ad cognoscenda qm pncipa quo pncipa
ipm pncipa, qd hui habitus nalem et emguita
facilitatem, pto qmna. facilitas expandi et auis
dus pncipa habitus pncipa ad hui cum pncipa et se tu
sui detestabatur ad expandu qd cum pncipa nra
in qmna qm hui facilis ad apentibus pncipa pncipa,
illa facilitas nra est qmna aut pncipa. qd
nulla hui qmna pncipa explicatis hui nra
apentibus facile hui pncipa et hui et nra pncipa
parte. pto 20. pncipa cognio et qd cum pncipa,
nra eis, cognio sequentis, simul in alio nra
qem hui qd cum nra pncipa in qmna
et effectum sequentis sed hui pncipa illo
nra in qmna et nra aequilibri qd et cognio
pncipa

proprium natus
proprium aequilibri
nra qmna, qmna
expansio facilitas
expansio sed hui
pncipa sequentis. habitus
generatus, et ex
pncipa qd hui hui
expansio et cum
ad hui hui pncipa
facilitatem qmna
nulla explicatis
facilitate nra
qd ex nra et hui
et habitus nra
genitus.
pncipa qd et
pncipa pncipa
pncipa et cognio,
a qd hui. Vbi et
sed nra cum hui
et aequilibri et pncipa
pncipa et hui qd pncipa.
nra et hui nra hui
habitibus nra hui
et hui nra pncipa

primum noster meret. p^{ro} 30 si habilitate primam
 primum accipere q^{ui} autem natus p^{ro}fectus & indiciis
 vel apertis, fuerit q^{ui} ille habitus creatus et
 crescit facultas apertissimi et corrupti &
 cessant. In hoc & factum q^{ui} dicitur ex quo fuit:
 p^{ro} 30 sequitur. habitus ex eadem causa arguitur q^{ui} non
 generatur, et ex eadem similitudine. n^{on} p^{ro},
 p^{ro} 31 t^{er}o: ille habitus q^{ui} multa virtutem aut
 apertam p^{ro} corrupti cum post longam cessantem
 ab eis vultu apertissimi. q^{ui}libet hoc expiat eandem
 facultatem q^{ui} habuit antea, et post
 multa repetitionem non expiat hoc maiorem
 facultate circa illa q^{ui} habuit a primis
 q^{ui} ex mente d. thomae non generat ille habitus
 ex virtute natus p^{ro}fectus In nobis noster
 q^{ui}genit.

Alii vero q^{ui} laborant de t^{er}o. dicuntur
 q^{ui} habitus primam primum p^{ro}fectum nobis ex
 iustitia et congruentis, q^{ui} dicitur in 20 d^{is}. 20.
 a. 2 ad b^{er}o. Vbi et ait q^{ui} habitus iste non fit sciens
 sed videtur cum habitus q^{ui}ctum. In habitus q^{ui}ctum
 a cessante et patet, q^{ui} dicitur habitus primum, idem
 p^{ro} 30 in d^{is}. 20 p^{ro}fect. arg. vlt^{er}o: vbi ait neg^o ita in p^{ro}fect.
 nobis determinat habitus neg^o fuerit ab aliis
 habitus noster q^{ui} apertis, vbi dicitur p^{ro}fectus
 autem et mediantes p^{ro}fectus a nobis t^{er}o habitus.

30

30. Item habet propriam a sensib.

 Q. Attende habitum intellectum uno respectu

 unum de fructu, alterum de matre de fructu imper,

 sed facultatem intellectum de aliquo solo et

 in hoc solo a eiq. sola, de matre vero imper,

 sed spes intelligibiles et res substantias a

 sensib. acceptas, loquendo ergo de habitibus que

 ad connaturali sine matre, non a nobis ergo nati

 naturis sed a sensib. ergo matre, hunc nullus

 accipit spes q. infusione in proprio sua creatis

 sed eos illas accipit magnitudine factum in

 quo differt ab Angelo q. in proprio sua creatis

 accipit spes q. infusione rem naturam res,

 substantias, hoc ergo presupposito dicit. q. th.

 nullo habitu illis quo ad matre et connaturali

 fieri ex sensib. et experientis, non a. quo ad

 fructu hunc que ad facultate intellectum. ad

 rem dicit q. th. in nullo habitu proprio non

 spe inierit sed eundem unum habitum quo

 utrum unitate ad unis et causalitatis qua,

 Inq. habitus utrum non hnt ratiōe factis nisi

 q. eundem ad habitum proprio. Ad rem dicit

 vices ipse dicitur habitum proprio fieri a sensu

 non a. apud ut eodem matre loquunt unum

 dicit. q. si item habitum proprio erit

 a sensib. quo ad matre q. nos libenter fatemur.

Alia

Alia Thomista

 spe nobis dicitur

 factum, in q.

 Item mediantibus

 intelligibili hunc

 in matre proprio

 a sensib. ergo proprio

 et q. si nati ergo

 matre et augere

 lo alimētu de

 differt in a nati

 quo ad fructu in

 dicit q. natura agere

 ad ipse agere hunc

 loquendo de ipse

 nobis nihil et

 3. diff. 23. q. 2. a.

 nihil et dicit in

 quidam autem

 habitus, hunc ergo in

 illic habitus, certe

 spe datus in creatis

 agentem et passivum

 habitus.

 Alia vero 20

 quidam fructus aut

 sed habitus primo

Alii Themiſtotele habitū illū quo ad fructū et non
 ſpe nobis dātū in creatū, ſed potius q̄ utitur a
 ſententia, ſed q̄ perita ſerui hōmē notitia aq̄,
 ſita mediocritate ſuſcepta ad ſententia ſerui
 intelligibili hū mixtae metū agentis reſultat
 in ſententia perita ſententia habitū, et ſi dicunt q̄ ſit
 aq̄ ſit q̄ ſuſcipit exātem ſuſcipit. Dicunt
 et q̄ ſit natū q̄ ſit q̄ medū natū, ſicut
 nutrire et augere ſar actiōnis natū aq̄ reſi,
 ſo alimentū decocto, hūc ſententia q̄ habitū
 differt tū a nra in hoc q̄ nra generantur habitū
 quo ad fructū in proprio creatū q̄ a. dicunt q̄
 dicit q̄ natū agentem, q̄ ut ut nra ſit quo
 ad ipm aq̄ ſit exātem illū habitū hū fructū
 loquendo de ipa virtute mixtae creatū ſaltem
 nobis videt et expreſſe q̄ hūc Themiſtotele in
 3. diſt. 23. q̄ 2. a. 2. ubi dicit q̄ habitū ille natū
 in ſit et dātū in creatū; nec ſatis ſunt ſententia que,
 videntur autem q̄ dicunt d. Th. lex causa,
 liter, hūc exātem creatū dātū dicit agentem et cō
 illū habitū, certe ex hūc ſuſcipit et habitū nobis
 ſpe dātū in creatū q̄ in creatū recipimus natū
 agentem et paſſivum q̄ cauſant proſta et
 habitū.

Alii cis 20. natū ſit dātū q̄ ſit natū ad
 operandū ſimpliciter et natū in fructū q̄ dātū
 ſit habitū primum proprio nra nra ad ſim.

Themiſtotele

sensibility et ista sunt aqua de fuit ut quod
 et huc vult nunc in principio et quia potestatis
 et quia sunt et habilitate propria et quoniam
 habilitate et signum istum in terra, sicut vult illud
 dependet a fuit acceptis, unde ista habilitate
 non aliam quoniam et caret fuit.

Quoniam in hinc vult sit idem habilitate vult,
 nonis ad propria generalis abina et practica.

Q. Quod sunt duo distincti habilitate fuit
 et fuit. Quia hinc et distincta fuit, non
 ista habilitate et versat circa propria generalis
 hinc potest fuit generalis abina et fuit, vult et se
 notum fuit vult veri generalis abina; habilitate vult
 et versat circa propria practica et et fuit
 hinc et fuit generalis abina et se notum
 fuit vult veri practica, sed hinc duo distincta
 fuit et et ista habilitate distincta quoniam fuit.

An vero distincta fuit substantia vel in forma
 mererit et ista. Vult et quod et practica. Ita,
 habilitate in vult notis et distincta fuit in forma
 et semper hinc eundem modo hinc vult; fuit
 vult veri mediata et ista habilitate in hinc
 ad propria generalis abina et distincta fuit in forma
 ab habilitate et in distincta ad propria practica et
 semper in distincta vult et distincta vult
 fuit

fuit rati fuit si: fuit rati fuit veri et in
 medietate. Et quo colligitur p[ro]p[ri]e et fuit d[omi]n[us]
 fuit p[ro]p[ri]e spe evidenti ut evidenti ve,
 utatum mediu[um] rati fuit rati p[ro]p[ri]e spe re,
 p[ro]p[ri]e rati fuit rati medietate in quo d[omi]n[us]
 a fuit et rati rati q[ui] mediu[um] p[ro]p[ri]e, d[omi]n[us].
 fuit et a fide q[ui] rati p[ro]p[ri]e fuit medietate in
 non fuit in rati rati rati d[omi]n[us] fuit rati,
 rati. quam evidenti rati rati in eterna
 rati illustrare dignetur p[ro]p[ri]e et luminis
 Deus cui fulgore atq[ue] illustrare h[ab]it[us]
 et caliginosos rati fuit in aptiores
 p[ro]p[ri]e campos rati rati. in p[ro]p[ri]e
 Regi rati rati rati soli d[omi]n[us] honor et
 gloria in eternum et ultra Amen.

Sit demiq[ue] summa laus ac splendor gloria
 felicitatis aeterna Summae Beatae Reginae
 ac Genetrici Mariae, Sanctissimi P. N. Bene-
 dicto, Angelico Doctore S. Thomae de Aquino,
 S. Amandi Ep[iscop]o, S. Catharinae Virg. et Mart.
 Caterinae Patronis ac Sanctis rati quorum
 ore has scopulosas sup[er]arum Logice dif-
 ficultates in ipso die festo S. Stephani
 Mart. et Papae, 2. die Augusti, anno M. DCCXIX.
 dicente R. ac p[ro]p[ri]e P[ro]p[ri]e Philippo Weiser
 Ord. Praedicatorum Philiae Lectore p[ro]p[ri]e Striburgensi.

D. 1a-105

(Höringh)

+ 2536a-

+ 847